

A vibrant tulip field in a park with green trees in the background. The tulips are in various shades of red, pink, and white, arranged in neat rows. The background shows a lush green lawn and tall trees with bright green foliage, suggesting a sunny day in a park.

Království Mého Otce

Ellen Whiteová

Sbírka citátů z Ducha proroctví,
kterou sestavila

Tma-Marie Simonová

Království mého otce

Sbírka citátů z Ducha proroctví, kterou sestavila
Tina-Marie Simon.

Vytiskla služebnost
Maranatha Media
maranathamedia.cz

prosinec 2022

(anglický originál z prosince 2018)

Obsah

.....	1
Království mého otce	3
Obsah	4
Úvod.....	5
Boží vláda	8
Naše práce při rozhánění morální temnoty.....	15
Překonávání temnoty a růst do Kristova charakteru	17
Ale kde se rozhojnil hřích, tam se ještě více rozhojnila milost.	23
Spravedlnost a právo jsou základem Božího trůnu.....	27
Jako v zrcadle	31
Kristus – cesta k Otcovu charakteru.....	36
Jak soudíme, tak budeme souzeni soudem, kterým soudíme druhé.	42
Soud Boha a Krista	45
Závěr.....	47

Úvod

Nepříjemné, kritické povahové rysy převládly v církvi natolik, že Pán Ježíš předkládá svému lidu laodicejské poselství jako přesný popis jeho odpudivého stavu. V něm dává radu, které by měl dbát každý sbor na Jižním poli i všechny ostatní: "*Andělu církve v Laodiceji napiš: 'Toto praví Amen, ten věrný a pravý svědek, prvopočátek Božího stvoření: Zním tvé skutky, - nejsi studený ani horký! Kéž bys byl studený anebo horký! Takto však, že jsi vlažný a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst'*" **Zj 3:14-16**. Jaký podvod na ně číhá! Bůh však dává pokyny, jak jejich stav změnit: "*Neboť říkáš: 'Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý a politováníhodný a chudý, slepý a nahý. Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl, bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty, a mast k pomazání svých očí, abys viděl. Já usvědčuji a kárám ty, které miluji; buď tedy horlivý a učiň pokání. Hle, stojím u dveří a tluču; Kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou'*" **v. 17-20**. Kdo použije tento Boží předpis? Pro ty, kdo se rozhodnou ho použít, platí zaslíbení: "*Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn'*" **v. 21**.

Nyní nadešel čas, kdy věční kritici, nevděčníci a nesvatí učiní konečné rozhodnutí. Mají-li být konečně zachráněni, musí se nyní obrátit. Musí dbát na poselství: "*Proto vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte; a já vás přijmu'*" **2 Kor 6:17**.

"*Láska bližnímu nepůsobí nic zlého. Naplněním Zákona je tedy láska. Víte také jaký je čas, že už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je naše záchrana blíže, než když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložte proto skutky tmy a oblečte zbroj světla. Žijte řádně jako ve dne; ne v hýření a opilství, ne v chlípnostech a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti. Nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo, abyste vyhovovali jeho žádostem'*" **Řím 13:10-14**. {Ms59-1902.31}

"*Nesudte a zajisté nebudete souzeni!*" **Lukáš 6:37**.

Prosím vás, moji bratři na jižním poli, ve jménu Pána, Boha Izraele: "*Bud'te stateční, bud'te silní*" **1 Kor 16:13 B21** Použijte svou výmluvnost k účelu, který je jí hoden. Pěstujte příjemnost hlasu a vůni řeči. Učte Božímu slovu, - současné pravdě ty, kdo jsou v temnotě bludu. Neohrožujte již spásu své vlastní duše a duší druhých tím, že budete pronášet slova odsouzení. "*Nesud'te, a zajisté nebudete souzeni. Neodsuzujte a zajisté nebudete odsouzeni. Promíjejte, a bude vám prominuto. Dávejte, a bude vám dáno; dobrou míru, natlačenou, natřesenou, překypující vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou vám bude naměřeno*" **Lk 6:37,38**. Věříte, že Boží slova jsou příliš moudrá na to, aby se mylíla, a příliš dobrá na to, aby nám uškodila?

Když kritik žádá svého bratra o odpuštění, často zjistí, že neměl důvod kritizovat. Překroucená slova a zprávy, které ti, kdo je šíří, značně zveličují, vedou k odcizení mezi bratry. A když to vytvoří atmosféru tak zhoubnou pro duchovní zdraví, až se někteří trpící snaží uniknout z nemocné atmosféry tím, že žádají o odpuštění toho, koho odsoudili, zjistí, že jejich bratr se nedopustil zla, které mu bylo přičteno. Falešné zprávy se předávaly z jednoho na druhého, vznikaly falešné dojmy a pokrm nakonec chutnal tak pomlouvačně, až byl odporný.

Kdo si pěstuje zlomyslnou povahu a nesvatý jazyk, kdo se oddává touze kritizovat a pomlouvat, ten se vydává do moci satana. Žije v temnotě. Jeho vliv je takového rázu, že temnota obklopující jeho duši ovlivňuje mnoho dalších. O takových lidech Kristus "*řekl podobenství: 'Může slepý vést slepého? Nespádnou oba do jámy? Učedník není nad učitele. Každý, kdo je dokonale připraven, bude jako jeho učitel'*". " Všimněte si pozorně, co zde Kristus učil. Pokračoval: "*Jak můžeš říkat svému bratru: 'Bratře, dovol ať vyjmu třísku, která je ve tvém oku, a trám ve svém oku nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak jasně uvidíš, jak vyjmout třísku, která je v oku tvého bratra. Přece není dobrý strom, který nese špatné ovoce, ani není špatný strom, který nese dobré ovoce. Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesbírají fíky ani z trnitého keře nesklízejí hrozny. Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce dobré a zlý člověk vynáší ze zlého pokladu svého srdce zlé; neboť jeho ústa mluví z přebytku srdce'*" **v. 39-45**.

Předkládám vám tato Kristova ponaučení. Urazíte se pro ně?

Slova, která jsem citoval, pronesl Ten, který se nemůže mýlit. Kristův pokyn platí pro každého jeho následovníka. **{Ms59-1902. 29-37}**.

Boží vláda

Za svého života na zemi věnoval Ježíš více času uzdravování nemocných než kázání. Jeho zázraky svědčily o pravdě jeho slov, že nepřišel, aby hubil, nýbrž aby zachraňoval. Následovníci Kristovi mají pracovat tak, jak pracoval on. Máme sytit hladové, odívat nahé, utěšovat trpící a postižené. Máme sloužit zoufajícím, vdechovat naději zoufalým. Pak i nám se splní zaslíbení: "Předcházeti tě zajisté bude *spravedlnost tvá a sláva Hospodinova zběře tě.*" **Iz 58:8.** **Láska Kristova, projevená v nesobecké službě, bude při nápravě přestupníka účinnější, než meč nebo soudní dvůr.** {TV 241.1-2; DA 350-351}

„Jak“ tázal se Ježíš: *"máme přirovnati království Boží, nebo jakým podobenstvím je vyložíme?"* **Mk 4:30.** **Ježíš nemohl použít k přirovnání žádného království světa. V lidské společnosti nenašel nic, k čemu by království Boží mohl přirovnat. Pozemská království jsou založena na nadvládě tělesné moci; z Kristova království však jsou všechny zbraně a všechny donucovací prostředky vypovězeny.** Toto království má pozvednout a zušlechtit lidstvo. Církev Boží je místem svatého života, je naplněna rozmanitými dary a nadána Duchem svatým. Její členové mají nacházet své štěstí v blahu těch, jimž pomáhají a jež oblažují. {SA 10.5; AA 12.2}

Vláda Kristova království **nená podobu žádné pozemské vlády. Je znázorněním charakterů těch, kteří ji tvoří.** „Jak“ tázal se Ježíš: *"máme přirovnat království Boží, nebo jakým podobenstvím je představíme?"* **Mk 4:30.** **Na Zemi nenašel nic, co by mu posloužilo jako dokonalé přirovnání. Na jeho dvoře vládne svatá láska a jeho úřady a jednání zdobí dobročinnost. Svým služebníkům ukládá, aby do veškeré své práce vnášeli milosrdenství a milující laskavost, vlastnosti, které jsou vlastní Jemu, a aby své štěstí a spokojenost nacházeli v tom, že budou odrážet lásku a něžný soucit božského charakteru na všech, s nimiž přicházejí do styku.** {17MR 163.1}

Pouze Kristova moc může způsobit změnu srdce a mysli, kterou musí prožít všichni, kdo se s Ním chtějí podílet na novém životě v Božím království. Spasitel řekl: "Nenarodí-li se člověk znovu, nemůže spatřit Boží království" **Jan 3:3.** Náboženství od Boha vede pouze k Němu. Abychom správně sloužili Bohu, musíme se narodit z Božího Ducha. Ten očistí srdce, obnoví mysl a dá nám novou schopnost poznávat a milovat Boha. Dá nám ochotnou poslušnost ve všech svých požadavcích. To je pravé uctívání. {17MR 163.2}

Satanova moc je čistě destruktivní, Boží je tvořivá. **Boží království je královstvím neustálého pokroku.** Pokud budeme Pána poznávat, budeme vědět, že "Vyjde jistě jako jitřenka" **Oz 6:3.** {ST, 24. listopadu 1898, odst. 8}

Náš Spasitel nám říká: "**Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno**" **Mat 6:33.** Bůh se o nás stará, a to až do té míry, že nám uděluje svá časná požehnání. Naše pozemské dobro nezůstává našim nebeským Otcem nepovšimnuto. On ví, že tyto věci potřebujeme. On ví, jak jsme stvořeni, a zná naše obavy. "**... zbožnost je užitečná ke všemu, neboť má zaslíbení nynějšího i budoucího života**" **1Tim 4:8.** {Lt8-1873.10}

Učedníci vyřídili poselství, a to postačilo. Jan si připomněl proroctví o Mesiáši: "**Pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány zkroušeným srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu, a vězňům otevření žaláře, abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo**" **Iz 61:1,2.** Skutky Kristovy nejen svědčily o tom, že je Mesiáš, nýbrž ukazovaly, jakým způsobem bude zřízeno jeho království. Janovi se odhalila táž pravda, kterou poznal Eliáš na poušti, když viděl "**vítr veliký a silný, podvracující hory a rozrážející skály před Hospodinem, ale nebyl v tom větru Hospodin. Za tím pak větrem zemětřesení, ale nebyl v tom třesení Hospodin. A za třesením oheň, ale nebyl v ohni Hospodin. A po ohni promluvil Bůh k prorokovi "hlasem tichým a temným "** **1 Kr 19:11,12.** **Tak měl Ježíš konat své dílo, ne řinčením zbraní a kácením trnů a království, nýbrž promlouváním k lidským srdcím svým životem plným milosrdenství a sebeobětování.** {TV 143.5; DA 217.2}

"**Věrní modlitebníci jsou jakoby uzavřeni v Bohu.** Sami nevědí, jak bezpečně jsou chráněni. **Vládci tohoto světa, podněcováni satanem, se je snaží zničit.** Kdyby se jim však otevřely oči jako Elišovu služebníkovi v Dótanu, viděli by **Boží anděly, kteří se kolem nich utábořili a svým jassem a slávou drželi v šachu vojsko temnoty.**" {2TT 178.1}

Boží lid se musí mnohému naučit. **Bude mít dokonalý klid, bude-li svou myslí spočívat na Tom, který je příliš moudrý, než aby se mýlil, a příliš dobrý, než aby jim škodil.** Mají zachycovat odraz Božího úsměvu a odrážet ho na druhé. {MM 45.3}

Nepatřilo ke Kristovu poslání, aby nutil lidi k tomu, aby ho přijali. Jen satan a lidé ovládaní jeho duchem se snaží znásilnit svědomí. Pod pláštěm horlivosti pro spravedlnost přinášejí lidi, kteří jsou spolčeni se zlými anděly

jen utrpení svým spolublížním, aby jim vnutili své představy o náboženství. Kristus však nepřestává projevovat milost, nepřestává získávat lidi tím, že zjevuje svou lásku. Nemůže souhlasit s tím, aby se v duši usadil nějaký jeho soupeř, ani nemůže přijmout službu jen částečnou; žádá si jen dobrovolné služby, ochotného odevzdání srdce pod vlivem lásky. **Nemůže být jasnějšího důkazu, že jsme ovládáni duchem satanovým, než když poškozujeme a ničíme ty, kdož neoceňují naše dílo nebo kdož jednají proti našim snahám.** {TV 341.2; DA 487.3}

Satan neustále povzbuzuje lidi, aby přijali jeho zásady, a snaží se tak působit proti Božímu dílu. Neustále představuje Boží vyvolený lid jako oklamáný. Je žalobcem bratří, a svou obviňující moc neustále používá proti těm, kdo konají spravedlnost. Bůh chce působit skrze svůj lid a odpovědět na satanova obvinění tím, že ukáže výsledek poslušnosti správným zásadám. {Medical Ministry, 187}

Láska Boží se projevuje ve spravedlnosti Boží neméně než v milosrdenství Božím. Spravedlnost je základem trůnu Božího a ovocem lásky Boží. **Satan měl v úmyslu oddělit milosrdenství od pravdy a spravedlnosti. Snažil se dokázat, že spravedlnost zákona Božího je nepřitelem pokoje.** Kristus však dokazuje, že v Božím plánu je obé nerozlučně spjato; jedno nemůže být bez druhého "*Milosrdenství a víra potkají se spolu, spravedlnost a pokoj dají sobě políbení*" **Ž 85:11. Svým životem a svou smrtí Kristus dokázal, že spravedlnost Boží nevyklučuje milosrdenství Boží, ale že hřích může být odpuštěn, že zákon je spravedlivý, a že ho lze být ve všem poslušný. Satanova obvinění byla vyvrácena.** Bůh dal člověku jasný důkaz o své lásce. Pak přišel satan s novým klamem. Prohlásil, že milosrdenství zrušilo spravedlnost a že smrt Kristova znamená zrušení Otcova zákona. Kdyby bylo bývalo možné, aby byl zákon změněn nebo zrušen, nebyl by Kristus kvůli tomu musel zemřít. Zrušit zákon by však bylo totéž jako zvěčnit přestoupení a dát svět pod nadvládu satanovu. Ježíš byl ukřižován právě proto, že zákon je neměnný, a že člověk může být spasen jen poslušností jeho přikázání. **Právě to, co Kristus učinil základem zákona, označoval satan za to, co zákon ruší. O to půjde v posledním boji velkého zápasu mezi Kristem a satanem.** {TV 535.4-5; 536.1; DA 762.3-5}

Když Kristus pronesl své památné **kázání na hoře, vyložil v něm svůj vlastní zákon.** {2SAT 101.4}

Ve svém horském kázání Ježíš představil **pravé zásady Božího zákona** a zbavil ho lidských výmyslů. {Becho, 24. června 1895, odst. 3}

Svým kázáním na hoře chtěl Ježíš napravit to, co způsobila nesprávná výchova, a poskytnout svým posluchačům **pravdivý obraz svého království i vlastního charakteru**... I nám je třeba, o nic méně jako jim (zástupu), učit se základním zásadám království Božího. {TV 203.1; DA 299.3}

Náš Pán přišel, aby z pravdy strhl navenek zachovávané rituály, které nahradily pravé náboženství. **Kázal své Kázání na hoře, aby jasně stanovil pravé zásady Božího zákona**, který používali, a nesprávně vykládali, a ohýbali tak, aby měl význam, který Bůh nikdy nezamýšlel. {ST, 26. března 1896, odst. 1}

To, co představovali jako pravou zbožnost, byla jen ničím nepodložená praxe. Špatně vykládali Boží příkazy lidem a porušovali zásady Božího zákona. **Ve svém horském kázání odstranil lidské tradice a hlásal pravdu**, kterou postavil do ostrého protikladu k dávným omylům. **Ukázal zástupům pravdu takovou, jaká je: vzácná a cenná**. {ST, 2. dubna 1896, odst. 5}

Tato slova vyslovil tentýž Učitel, která pronesl v horském kázání. Kristus řekl: **"Zachovávejte všechna má ustanovení, všechna má nařízení a plňte je"** 3Moj 19:37. **Na hoře Blahoslavenství Kristus představil stejné zásady jako kdysi na Sinaji. Řekl, že celý Zákon a Proroci spočívají na zásadách lásky k Bohu a bližnímu** Mat 22:39,40. {ST, 11. června 1896, odst. 9}

Kristus přišel na tento svět a oděl svou božskou přirozenost přirozeností lidskou, vzal na sebe přirozenost člověka. Přišel, aby prošel zkušenostmi člověka, aby prošel územím, kde Adam padl, aby vykoupil jeho selhání a setkal se s nepřítelem Boha a člověka, aby se člověk díky jeho milosti stal vítězem, a nakonec s Ním usedl na jeho trůn. Začala bitva, která se na tomto malém světě odehrávala mezi Kristem, Knížetem života, a satanem, knížetem temnoty. **Člověk se svým přestoupením stal dítětem zla, zajatcem satana, Božího nepřítele. Satan nesprávně představoval Boží charakter a člověk, původně stvořený k Božímu obrazu, pochyboval o lásce svého nebeského Otce, nedůvěřoval jeho slovu a nevěřičně a tvrdošjně se bouřil proti jeho**

požadavkům. Kristus přišel představit charakter svého Otce, aby člověka získal zpět k věrnosti Bohu a smířil ho s Ním. Navrhl, že se setká s nepřítelem a odhalí jeho lži, aby se člověk mohl rozhodnout, komu bude sloužit. {Becho, 1. listopadu 1892, odst. 2, 3}

Člověk se nejen dostal do moci podvodníka, ale nepřítel se zmocnil i samotné Země, jeho panství. Plán spasení měl dosáhnout většího cíle než spasení člověka a vykoupení země. **Zjevení Božího charakteru v Kristu** by před celým vesmírem jasně ukázalo blahodárnost Boží vlády, vyvrátilo satanovo obvinění proti Bohu, plně odhalilo podstatu a důsledky hříchu a věčnost zákona. **Satan prohlásil, že Boží zákon je vadný a dobro vesmíru vyžaduje změnu jeho požadavků.** {Becho, 15. července 1893, odst. 2, 3}

Bůh neustále pracuje pro dobro svého stvoření. Satan také pracuje, ale pro zlo. Kníže vzdušných mocností je původcem zkázy, působí utrpení a bídu. **Bůh nesčetněkrát zasáhl, aby odvrátil smrt a zachoval muže, ženy a děti v bezpečí, když satan zamýšlel naprosto zničující výsledek.** {R&H 17. září 1901, odst. 2}

Adam byl pokoušen nepřítelem a padl. Nepadl kvůli hříchu přebývajícimu v něm, protože Bůh ho stvořil čistého a bezúhonného, ke svému obrazu. Byl bezúhonný jako andělé před trůnem. Nebyly v něm žádné zkažené zásady ani sklony ke zlu. Když však Kristus přišel čelit satanovým pokušením, měl "*podobu hříšného těla*". S nepřítelem se setkal na poušti, fyzicky oslabený 40denním půstem. Jeho důstojnost byla zpochybněna, jeho autorita zpochybněna a jeho věrnost Otci byla napadena padlým nepřítelem. Celé nebe sledovalo konflikt mezi Knížetem světla a knížetem temnoty. **Andělé byli připraveni zasáhnout v Kristův prospěch, kdyby satan překročil povolenou hranici.** Ó, jaká láska hořela v jejich srdcích, když viděli svého Velitele, jak je zřejmě v moci svého nepřítele! Když přišlo poslední pokušení, když satan nabídl Kristu celý svět a jeho slávu, jen když padne na kolena a bude se mu klanět, lidskou přirozeností probleskla božská a Kristus nepříteli odolal, **láska andělů neznala mezí. Jejich soucit se už nedal zadržet.** {Becho, 3. září 1900, odst. 10, 11}

Andělé nikdy nenechávají pokoušené padnout za oběť nepříteli, který by jejich duše zničil, kdyby mu to bylo umožněno. {GCB, 15. února 1895, odst. 4}

Boží milosrdenství a láska jsou charakteristickými vlastnostmi jeho trůnu. Ačkoli mnozí tvrdí, že jsou poddanými Božího království, odmítají se odvrátit od své sobecké lásky, tvrdé a železné vůle a vlastních zvrácených cest a neustále vydávají falešné svědectví o Ježíši Kristu. {HM, 1. prosince 1894, čl. D,

odst. 13}

Vykupitel se nevyhýbal lidem tak, jak mají lidé sklon vyhýbat se svým bližním. Když Bůh odsoudil provinilého hříšníka, protože si odsouzení zasloužil, přiblížil se nebeský majestát v celé plnosti božství. Viděl svět v jeho padlém, zkaženém stavu a jeho laskavé srdce tížila bída jeho lidských stvoření. **Hledal ústřední mocnost všeho zla a viděl velkého odpadlíka, padlého anděla, který byl vyhnán z nebeských dvorů a uzurpoval si Boží moc a trůn na Zemi. Boží Syn znal všechny satanovy plány, jak odstranit Boha z lidského zorného pole.** Věděl, že zaplacením výkupného může ukončit vládu nepřítele a obhájit Boží spravedlnost. Proto oděl svou božskou přirozenost přirozenosti lidskou. Snížil se k tomuto padlému světu, aby obnovil Boží obraz v člověku. {RH, 5. června 1900, odst. 6}

Kristus přišel představit Otce. Vidíme v něm obraz neviditelného Boha. Svou božskou přirozenost oděl lidskou a přišel na svět, aby odstranil mylné představy o Božím charakteru, které v myslích lidí vytvořil satan. Boží slávu zjevenou v Kristu jsme nemohli vidět a přejít, ale když náš Vykupitel přišel v podobě člověka, můžeme se k němu přiblížit. Jsme pozváni, abychom viděli Boha, našeho Otce, v osobě jeho Syna. Kristus přišel oděný tělem, jeho sláva byla ponížena v lidství, aby s ním ztracený člověk mohl komunikovat a žít. Skrze Krista můžeme pochopit něco o Tom, kdo je slavný ve svatosti. Ježíš je ten tajemný žebřík, po kterém můžeme stoupat, abychom spatřili slávu nekonečného Boha. Vírou vidíme Krista, jak stojí mezi lidstvem a Bohem, jak spojuje Boha a člověka, Zemi a nebe. {ST, 20. ledna 1890, odst. 5}

Kristus přišel zachránit padlého člověka a nepřítel satan mu v okamžiku střetu vyšel vstříc s nelítočným hněvem, protože věděl, že když se k lidské slabosti přidá božská síla, člověk je vyzbrojen mocí a rozumovými schopnostmi a může uniknout ze zajetí, v němž ho spoutal. **Satan se snažil zadržet každý paprsek světla od Božího trůnu. Snažil se vrhnout svůj stín na celou Zemi, aby lidé ztratili ze zřetele pravý Boží charakter, a poznání Boha na zemi zaniklo.** {ST, 20. ledna 1890, odst. 6}

Když satan přiměl člověka, aby zhřešil proti Bohu, prohlásil, že člověk si ho zvolil za svého vůdce místo Boha, a od té doby by měl s ním spolupracovat na porušování Božího zákona. Jeho úkolem je nyní získávat stvořené bytosti, aby se staly jeho zástupci a spolupracovaly s ním na **vymazávání morálního obrazu Boha** z duše. **Po celé věky pracuje dle stejných principů, jako když**

způsobil **pád člověka**. Představil Evě Boží omezení takovým způsobem, aby vzbudil žárlivost. Řekl jí: "*Neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevřou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé*" **1Moj 3:5. Vrhal špatné světlo na Boží charakter a představoval Boha jako sobce a tyrana.** {ST, 8. října 1894, odst. 5}

V čistotě svého života (Kristus) zjevoval Otce, a z Jeho charakteru vyzářovala Boží sláva. Otcova dokonalost byla zjevena před nepadlými světy, nebeskými inteligentními bytostmi a hříšnými lidmi. V Kristově zprostředkovatelském díle se lidem a andělům zjevila Boží láska ve své dokonalosti. Poté, co na poušti překonal pokušení a podstoupil zkoušku, zvítězil za nás, obrací své kroky ke Golgotě. V dokonalosti lidství objímá svět, v plnosti božství se chopí Božího trůnu a vyhlásí výsledek svého strašného střetu s nepřítelem. Zvolá "***Nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven***" **Jan 12:31**, "***jako poslední nepřítel bude zahlazena smrt***" **1Kor 15:26.** {ST, 27. června 1895, odst. 7}

Mnozí důstojníci, kteří vedou parníky a další lodě, se vydávají do satanovy moci tím, že pijí tvrdý alkohol. Když mu trvale holdují, ničí to nervovou sílu jejich mozku a oni ztrácejí schopnost vykonávat svou práci. Nevíme, kolikrát Bůh zasáhl, aby všechny na lodi zachránil před zkázou, protože na palubě byli i tací, kteří ho milovali a báli se ho. Právě kvůli nim konal zázraky. **Blíží se však doba, kdy bude hranice trpělivosti překročena. Milosrdenství sestoupí ze svého zlatého trůnu, složí křídla a odejde. Pak bude nepříteli dovoleno konat to, po čem touží.** Jednoho dne uvidíme, že mnoho strašlivých katastrof na souši i na moři bylo způsobeno pitím alkoholu. {ST, 4. července 1900, odst. 5}

V této dnešní době se setkáváme s různou mírou skepse. **Jsou zde řadoví nevěřící, ti, kteří věří lživým zázrakům spiritismu, a ti, kteří odmítají tvrzení Boží pravdy.** Všichni patří do třídy, o níž psal Jan, a jsou ovládáni duchem antikrista. **Zdrojem nevěry je neznalost Božího charakteru, intelektuální pýcha a láska k hříchu.** {ST, 3. září 1894, odst. 2}

Rosteš ve vnitřní zkušenosti a jiní mohou mít užitek z tvých rad. Mé drahé dítě, náboženství je pro tebe stále krásnější. **Nyní nacházíš tolik útěchy, když sedíš u Kristových nohou a učíš se od Něj! Strach ze smrti pominul.** Pokud je v pohledu na posledního obávaného nepřítele nějaká hrůza, zažene ji pohled na Ježíše, protože On rozjasnil hrob svou svatou přítomností. Ve svém srdci máš něco, co se neutíší, dokud nespočine v náručí nekonečné lásky. {8MR 126.3}

Naše práce při rozhánění morální temnoty

Satan se usadil na trůnu jako vládce tohoto světa. Měl kontrolu nad lidskou myslí. Vzal lidská těla a působil na ně tak, že je posedli démoni. **Zotročil je natolik, že se v nich téměř vytratil morální obraz Boha.** Pronikl do židovského národa, který se dostal do zajetí a nechtěl uznat Krista a důkazy, které měl od Boha. Nechtěl uznat Krista jako Božího Syna, přestože ho provázely mocné důkazy. {Ms8-1888.9}

(Kristus) Nyní začíná boj, který utiskuje tuto sílu morální temnoty. V Lukášově evangeliu oznámil, jaké bude jeho dílo **Lk 4:18,19.** Takové **bylo poslání našeho Spasitele, a i když ho v Nazaretu oznamoval a přítomni byli svědky vzácných slov, která vycházela z jeho úst, satan tam byl také.** A neexistuje setkání, na kterém by nebyl. Zatímco se pravda vtírá do myslí, on představuje potíže. {Ms8-1888.10}

Nebesa při pohledu dolů a na bludy, do nichž byli lidé uváděni, věděla, že na Zemi musí přijít božský Učitel. **Lidé v nevědomosti a mravní temnotě musí mít světlo,** a to světlo duchovní, **neboť svět Boha nepoznal** a On musí být zjeven jeho chápání. **Pravda pohlédla dolů z nebe a neviděla odraz svého obrazu,** protože svět zahalila hustá **mračna mravní tmy** a sklíčenosti. Jen Pán Ježíš je mohl odstranit, protože byl světlem světa. Svou přítomností uměl zahnat chmurný stín vrhnutý satanem mezi člověka a Boha. **Zemi zahalila temnota** a lidi hustá tma. **Mnozí byli tak oklamáni nahromaděnými nepravdami nepřítelů, že uctívali falešného boha se satanskými vlastnostmi.** {CE 73.3}

Vinice zahrnuje celý svět a každá její část musí být obdělávána. **Jsou místa, která jsou nyní morální pouští, a ta se mají stát stejnými jako zahrada Boží.** Neplodná místa Země mají být obdělávána, aby vzklíčila a rozkvetla jako růže. Nová území mají obdělávat lidé inspirováni Duchem svatým. Je třeba zakládat nové sbory a organizovat nová shromáždění. **V této době měli být představitelé přítomné pravdy v každém městě i ve vzdálených částech Země. Celá země měla být osvícena slávou Boží pravdy.** Světlo má svítit do všech zemí a všem národům. A má zářit od těch, kteří světlo přijali. Vychází nad námi jitřenka a jejím světlem máme svítit na cestu těm, kdo jsou v temnotě. {CET 220.1}

Bylo mi ukázáno, že **Kristovi učedníci jsou Jeho zástupci na zemi**, a Bůh si přeje, aby **byli světlem v mravní temnotě tohoto světa**, rozseti jako body po celé zemi, v malých i velkých městech a vesnicích, abychom se stali „divadlem světu, andělům i lidem“ **1 Kor 4:9 {Testimonies for the Church 2:631; ChS 19.4}**

Kristovi následovníci mají být světlem světa. Bůh jim však nepřikazuje, aby svítili svým vlastním světlem. **Nechce, aby namyšleně vystavovali svou dobrotu na obdiv, ale aby se ztotožnili s nebeskými zásadami. Když se setkají s jinými lidmi, budou vyzařovat Boží světlo, které je v nich. Jejich neochvějná věrnost v každém životním úkonu bude světlem pro okolí. {CZ 20.2; The Ministry of Healing, 36; ChS 19.5}.**

Bůh vám určil práci, kterou máte pro něj konat, abyste byli Jeho spolupracovníky. Všude kolem vás jsou duše, které potřebují být zachráněny. Lidé, které můžete povzbudit a požehnat je svým upřímným úsilím. Duše můžete obrátit od hříchu ke spravedlnosti. Když pociťujete odpovědnost vůči Bohu, pociťíte potřebu věrnosti v modlitbě a bdělosti před satanovými pokušeními. Jste-li skuteční křesťané, budete více truchlit nad mravní temnotou ve světě než se utápět v lehkovážnosti a pýše odívání. Budete mezi těmi, kdo vzdychají a pláčou nad ohavnostmi páchanými v zemi. Odoláte satanovým pokušením podlehnout marnivosti, okázalosti a okázalému zdobení. Mysl je omezená a intelekt zakrnělý, pokud se může oddávat těmto marnivým věcem na úkor vznešených odpovědností. {CCh 188.3}

Plán spásy byl připraven nekonečnou obětí Božího Syna. Světlo evangelia zářící z Kristova kříže kárá sobectví a podporuje štědrost a vlídnost. Nemáme naříkat nad stále častějšími výzvami k dávání. Bůh ve své prozřetelnosti volá svůj lid ven z omezené sféry čínorodosti k větší podnikavosti. V této době, kdy svět zahluje morální temnota, je třeba vyvinout neomezené úsilí. Světstokost a chamtivost požírají vnitřnosti Božího lidu. Měl by pochopit, že je to Boží milosrdenství, které znásobuje poptávku po jeho prostředcích. Boží anděl klade skutky dobročinnosti hned vedle modlitby. Kornéliovi řekl: "Tvé modlitby a tvé almužny vystoupily, jako připomínka před Bohem." **Skutky 10:4. {CCh 281.6}**

Sobotní škola by měla být místem, **kde hledáme poklady pravdy, vymaňujeme je z chybného kontextu a zasazujeme je do správného rámce evangelia.** Vzácné klenoty pravdy, které se již dávno ztratily z myslí, se nyní mají vrátit Božím dětem. Důležitá témata ospravedlnění z víry a Kristovy spravedlnosti by

měla být zavedena do našich škol, aby jim mládež a děti rozuměly a učitelé a vědci poznali cestu spasení. Posvátné a věčné zásady související s plánem spásy se již dávno ztratily z dohledu, ale **musí se vrátit na své správné místo v plánu spasení**, aby se ukázaly ve svém nebeském světle a **pronikly mrvnými temnotou**, v níž je svět zahalen. {CSW 12.2}

Kéž jsou vzácné klenoty Božího světla znovu zasazeny do rámce evangelia. Ať se nic neztratí ze vzácného světla vycházejícího od Božího trůnu. Bylo nesprávně použito a zavrženo jako bezcenné, ale nebe jej poslalo a každý klenot se má stát majetkem Božího lidu a najít své pravé místo v rámci pravdy. **Je třeba shromáždit vzácné klenoty světla a s pomocí Ducha Svatého je zasadit do soustavy evangelia.** {RH, 23. října 1894, odst. 6}

Překonávání temnoty a růst do Kristova charakteru

Nejhorších zločinů jsou schopni lidé, kteří byli kdysi usvědčeni Duchem pravdy a odvrátili se od světla do temnoty nepravosti. {3SP 135.1}

Nestačí se hlásit ke křesťanství, - musíte být příkladem Kristova charakteru. Nechť moudrost shůry pronikne do celého vašeho učení. Ve světě morální temnoty a zkaženosti ať je vidět, že duch, který vás pohání k činům, přichází shůry, nikoli zdola. {CE 42.3}

Proč nedovolit Duchu svatému, aby kolem duše vytvořil atmosféru, která zažene mrvní temnotu a přinese druhým nebeské světlo? {Testimonies on Sabbath-School Work,44, 45. CSW 80.1}

Základem vzdělávání, neustále předkládaným nebeským andělům, byly zásady Božího charakteru. Byly to dobrota, milosrdenství a láska. Zjevné světlo měli poznat a svobodně přijmout všichni, kdo zastávali důvěryhodné a mocné pozice. **Musí přijímat Boží principy a představováním pravdy, spravedlnosti a dobroty přesvědčit všechny, kdo jsou v Boží službě, že je to jediná moc, kterou lze použít. Násilí do ní nikdy nesmí vstoupit...** {CTr 13.2}

Satan stále působí na lidi, mate smysly, řídí mysl člověka k zlému, povzbuzuje k násilí a zločinu. Oslabuje tělo, zatemňuje rozum a ponižuje duši. Kdykoli člověk odmítne Spasitelovo pozvání, vystaví se působení satanovu. Mnozí si tak počínají i dnes, ať již v životě, doma, v zaměstnání, nebo dokonce v církvi.

Právě proto se na zemi šíří násilí a zločinnost, právě proto zahaluje lidská obydlí mravní tma jako závoj smrti. Svými lákavými svody zavádí satan lidi k stále většímu a většímu zlu, až je dovede k naprostému ponížení a zkáze. **Jediné útočiště před jeho mocí lze najít u Ježíše. Před lidmi a anděly byl satan odhalen jako nepřítel a škůdce člověka. Kristus pak se projevil jako přítel a vysvoboditel člověka.** Duch Kristův rozvine v člověku vše, co zušlechťi jeho povahu a pozvedne jeho přirozenost. Vzdělá člověka k slávě Boží po stránce tělesné, duševní a duchovní. "Vždyť *Bůh nám nedal ducha zbabělosti, ale ducha moci, lásky a rozvahy*" **2Tim 1:7.** Povolává nás, abychom "nabyli slávy" – tj. povahy – "našeho Pána Ježíše Krista" povolává nás, aby se "nám „dostalo podoby stejné s obrazem *jeho Syna*" **2Te 2:14; Ř 8:29** {TV 234.3; DA 341.1}

Zatímco lidé spí, satan aktivně zařizuje věci tak, aby se Hospodinovu lidu nedostalo milosrdenství ani spravedlnosti {CCh 335.2}.

Satanova odsuzující moc by ho vedla k vytvoření teorie spravedlnosti neslučitelné s milosrdenstvím. Tvrdí, že je hlasem a mocí Boží, a prohlašuje, že jeho rozhodnutí jsou spravedlivá, čistá a bezchybná. **Proto se usadil na soudní stolicí a prohlašuje, že jeho rady jsou neomylné. Zde vstupuje jeho nemilosrdná spravedlnost, která je falešnou spravedlností, jež se hnusí Bohu.** {CTr 11.4}

Na začátku velkého sporu satan prohlásil, že je nemožné být poslušen zákona Božího, že spravedlnost se nesrovnává s milosrdenstvím, a že nebude možné hříšníka ospravedlnit, poruší-li zákon. Každý hřích musí být potrestán, tvrdil satan; a kdyby Bůh promíjel trest za hřích, nebyl by Bohem pravdy a spravedlnosti. {TV 534.6 - DA 761.4}

Když Adam zhřešil, člověk se odchýlil od nebem stanoveného středu. **Démon se stal ústřední silou světa. Tam, kde měl být Boží trůn, si satan postavil svůj vlastní. Svět se klaněl nepříteli jako dobrovolná obět.** {CT 33.1}

Satan způsobil pád člověka a od té doby pracuje na tom, aby v něm smazal Boží obraz **a vtiskl lidem do srdce svůj vlastní obraz.** Má nadvládu a vinu, nárokuje si nadřazenost a vykonává královskou moc nad svými poddanými. **Nemůže vyhnat Boha z jeho trůnu, ale prostřednictvím modlářského systému staví svůj vlastní trůn mezi nebe a zemi, mezi Boha a lidského ctitele.** {RH, 22. října 1895}

Spravedlnost a milosrdenství stály odděleně, ve vzájemném protikladu,

odděleny širokou propastí. Pán, náš Vykupitel, oděl svou božskou přirozenost přirozeností lidskou, a ve jménu člověka dosáhl neposkvrněného a bezúhonného charakteru. **Postavil svůj kříž uprostřed, mezi nebem a zemí, a stal se přitažlivým objektem, sahajícím oběma směry a přitahuje přes propast jak spravedlnost, tak i milosrdenství. Spravedlnost se pohnula ze svého vyvýšeného trůnu a se všemi nebeskými vojsky se přiblížila ke kříži. Tam spatřila Toho, který byl roven Bohu a nesl trest za veškerou nepravost a hřích. U kříže se s naprostým uspokojením uctivě poklonila a řekla: To stačí. {MS 94, 1899; 7BC 936.1}**

Enoch byl ve své době veřejným učitelem pravdy. Učil a žil podle pravdy a charakter učitele krácejícího s Bohem v každém ohledu odpovídal velikosti a posvátnosti jeho poslání. Byl to prorok, který mluvil pod vlivem Ducha Svatého. **Byl světlem uprostřed mravní temnoty,**... člověk, který chodil s Bohem a poslouchal Boží zákon, - zákon, který satan odmítl poslouchat, který Adam přestoupil, a Ábel poslechl, a byl za svou poslušnost zabit. **A nyní chtěl Bůh ukázat vesmíru nepravdivost satanova obvinění, že lidé nemohou dodržovat Boží zákon. Chtěl ukázat, že i když lidé zhřešili, mohou mít vztah s Bohem, který jim umožní mít mysl a ducha Boha a být reprezentativními symboly Krista.** Tento svatý muž byl Bohem vyvolen, aby odsoudil bezbožnost světa a svědčil mu, že je možné, aby člověk dodržoval celý Boží zákon... **{CTr 51.3}**

Svět **ztratil svůj původní vzor dobroty** a upadl do všeobecného odpadlictví a **mravní zkaženosti, a Ježíšův život** byl projevem usilovného a sebezapíravého úsilí přivést člověka zpět k jeho původnímu postavení a **naplnit ho duchem božské laskavosti a nesobecké lásky.** {5 T 421.2}

Je pak divné, že se celé nebe zajímá o vykoupení člověka? Je překvapivé, že deset tisíc krát deset tisíců a tisíce tisíců andělů stoupá a sestupuje po tomto tajemném žebříku, aby sloužili těm, kdo mají být dědici spasení? **Andělé nepřicházejí na zem, aby odsuzovali a ničili, aby vládli a vynucovali si uctívání, ale jsou posly milosrdenství, aby spolupracovali s Velitelem Hospodinových zástupů,** aby spolupracovali s lidskými zástupci, kteří mají jít a zachraňovat ztracené ovce. Andělům je přikázáno, aby se utábořili kolem těch, kdo se bojí Boha a milují ho **Ž 34:8. {ST, 20. listopadu 1893, odst. 3}**

Kristus ukládá církvi svatý úkol. Každý její člen by měl být nástrojem, jímž by Bůh mohl sdělovat světu poklady své milosti, - nevyzpytatelné bohatství Kristovo. **Nic si Spasitel nepřeje víc než mít pomocníky, kteří ukáží světu Jeho**

ducha a jeho povahu. A není nic, čeho by svět tak potřeboval jako projevů Spasitelovy lásky v lidech. Celé nebe čeká na muže a ženy, skrze něž by **Bůh mohl zjevovat sílu křesťanství.** {SA 358.4; AA 600.1}

"A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v tyž obraz, od slávy k slávě jako od Pána Ducha" **2 Kor 3:18.** Kristus je obhájcem hříšníka. **Ti, kdo přijímají jeho evangelium, vidí Jej s otevřenou tváří. Vidí souvislost Jeho poslání se zákonem a uznávají Boží moudrost a slávu, kterou Spasitel zjevil.** Kristova sláva je zjevena v zákoně, který je přepisem Jeho charakteru, a účinnost Jeho proměny je pocítována v duši, dokud se lidé nepromění na Jeho podobu. Stávají se účastníky božské přirozenosti a stále více se podobají svému Spasiteli, postupují krok za krokem v souladu s Boží vůlí, dokud nedosáhnou dokonalosti. {6BC 1096.4}

V životě učedníka Jana se příkladně projevilo pravé posvěcení. V letech, kdy byl v úzkém společenství s Kristem, byl **Spasitelem často varován a napomínán a tyto výtky přijímal a uznával. Jak se mu zjevovala povaha božského Krista, Jan poznával své vlastní nedostatky a pokorně se skláněl před tímto zjevením. Sám jsa prudké povahy, patřil denně na laskavost a shovívavost Ježíšovu a poslouchal jeho učení o pokoře a trpělivosti.** Denně bylo jeho srdce přitahováno ke Kristu, až v lásce ke svému Mistru zapomínal na sebe. Moc a laskavost, vznešenost a skromnost, síla a trpělivost, jež pozoroval v každodenním životě Syna Božího, plnily jeho duši obdivem. Podřídil svou nedůtklivou a ctižádostivou povahu moci Kristově a božská láska jeho povahu změnila. {SA 334.1; AA 557.1}

Slovo Boží je semeno. Každé semeno má v sobě zárodek života. Ukrývá v sobě život rostliny. Podobně tak i v Božím slově je život. Kristus řekl: "**Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život**" **Jan 6:63.** "**Kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mě poslal, má věčný život**" **Jan 5:24.** **V každém přikázání a v každém zaslíbení slova Božího je moc, Boží život.** V něm může být naplněno každé přikázání a uskutečněno každé zaslíbení. **Kdo vírou přijímá Boží slovo, přijímá pravý Boží život a Boží povahu.** {KP 20.2; COL 38.1}

"**Jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše provinění**" **Mat 6:15.** **Neochotu ke smíření nemůže nic ospravedlnit. Kdo není milosrdný k druhým, ukazuje, že sám nepřijal odpouštějící milost Boží.** Boží odpuštění přitahuje srdce bloudícího k velkému srdci Věčné Lásky. Boží soucit zaplavuje nitro hříšníka a šíří se na druhé lidi. Soucit a milosrdenství, které projevil Kristus

ve svém životě, se projeví také v životě lidí, kteří přijali jeho milost. Na druhé straně však "kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho" **Řím 8:9**. Takový člověk se odcizil Bohu a navěky se od něho odloučil. {**KP 194.1; COL 251.1**}

Učitel, který je přísný, kritický, panovačný a nebere ohled na city druhých, musí očekávat, že se stejný duch bude projevovat i vůči němu. {**5 T 30.3**}

Pošetilé družičky v podobenství nepředstavují pokrytce... **Neznají Boha, neseznámili se s Jeho povahou,** nejsou s Bohem spojeni, proto **nevědí, jak mu důvěřovat, jak k Němu vzhlízet a jak žít.** ... Tato skupina bude v době nebezpečí volat: Je pokoj *a bezpečí!* Ukolébávají se pocitem jistoty, aniž tuší, jaké nebezpečí jim hrozí. Až budou probuzeni ze svého bezstarostného spánku, poznají, co jim schází. Budou prosit jiné, aby jim vypomohli v tísní. V duchovní oblasti však nikdo nemůže nahradit nedostatky někoho jiného. Bůh nabízí svou milost každému člověku. Stále zní poselství evangelia: "*Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať se zadarmo nabere vody života*" **Zj 22:17**. Povaha je však nepřenosná. ... **Povaha se projeví v krizové situaci.** Když o půlnoci ohlásil naléhavý hlas: "*Ženich je tu, jděte mu naproti!*" **Mat 25:6**, - spící družičky se probudily ze spánku a ukázalo se, kdo se na slavnost opravdu připravil. Volání zaskočilo všechny družičky, jedny však byly připraveny i na nepředvídanou okolnost, druhé nikoli. **Podobně i v naší době náhlá nečekaná pohroma nebo něco, co postaví člověka tváří v tvář smrti, ukáže, zda skutečně věří Božímu slibu a zda spoléhá na Boží milost.** V závěru doby milosti poskytnuté lidstvu přijde poslední velká zkouška. Pak už bude pozdě shánět, co člověk potřebuje ke spasení. {**KP 331.2;332.1-2; COL 411-412**}

Podobně mají také následovníci Ježíše Krista šířit světlo v temnotách světa. Prostřednictvím Ducha svatého se Boží slovo stává světlem, protože v životě příjemce působí jako přetvořující síla. **Duch Svatý vštěpuje do srdce lidí zásady Božího slova, a tím v nich rozvíjí Boží vlastnosti. Světlo Boží slávy – Jeho povaha – má vyzářovat z jeho následovníků.** Oni mají oslavovat Boha, osvěcovat cestu k domovu Ženicha, k Božímu městu, ke svatební večeři Beránka. {**KP 333.4; COL 414.2**}

Ženich přišel o půlnoci v nejtemnější hodině. Kristus přijde podruhé také v nejtemnějším období lidských dějin. Doba Noema a Lota nám přibližuje stav světa před druhým příchodem Syna člověka. **Když Písmo hovoří o této době, upozorňuje, že satan bude působit celou svou silou "klamná znamení a zázraky" 2Te 2:9,10.** Satanovo působení se projevuje rychle rostoucí temnotou,

nesčetnými bludy, kacířstvím a svody posledních dnů. Satan drží v zajetí nejen svět, jeho klamy pronikají i do církví, které vyznávají našeho Pána Ježíše Krista. **Velké odpadnutí se vyvine v neproniknutelnou půlnoční tmu jako o půlnoci. Pro Boží lid to bude noc zkoušky, noc pláče, noc pronásledování pro pravdu. Avšak v této noci temna však zazáří Boží světlo.**

Bůh způsobí, že "ze tmy zazáří světlo" 2 Kor 4:6. Když "země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma, vznášel se nad vodami Duch Boží" Gn 1:2,3. Podobně v noci duchovní tmy zaznívá Boží slovo: "Bud' světlo!" Pán vyzývá svůj lid: 'Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva' Iz 60:1.

Písmo říká: "Hle, temnota přikrývá zem, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva" Iz 60:2.

Svět zahaluje temnota nedostatečného poznání Boha. Lidé neznají Boží charakter, nesprávně jej chápou a představují. V této době má být hlásáno Boží poselství, které má osvěcující vliv a spásnou moc. Toto poselství má seznámit lidi s Božím charakterem. Do temnoty světa má zazářit světlo Boží slávy, světlo jeho lásky, milosrdenství a pravdy {KP 334.1-2, 335.1-2; COL 414-415}

Každý člověk má možnost stát se živým prostředníkem, skrze něhož Bůh může předávat světu bohatství své milosti, nevyčerpatelné bohatství Ježíše Krista. **Kristus chce mnoho prostředníků, kteří by světu ukazovali jeho povahu.** Náš svět nepotřebuje nic tak naléhavě jako projevy Spasitelovy lásky prostřednictvím lidí. **Celé nebe vyhlídí prostředníky, kteří by lidem zprostředkovali olej Ducha svatého, aby se pro ně stal zdrojem radosti a požehnání. {KP 338.1; COL 419.2}**

Pozornost věnovaná pouze běžným věcem nebo dokonce duševnímu a sociálnímu zdokonalení by měla být považována za druhořadou. Tyto věci mají své místo při formování charakteru, ale **měli bychom mít na paměti, že svět je v husté temnotě;** náboženská lhostejnost, neřest a zkaženost neustále sílí a narůstá; každý učitel by měl v duši cítit, že největšími potřebami lidí, o které se stará, jsou obnovující moc Ducha Božího v srdci, živá praxe a příprava na ušlechtlejší křesťanské výsledky. **Tato výchova dodá charakteru ony zjemňující a zušlechťující závěrečné tahy, které pocházejí od samotného Krista. Tyto dobré mravy dodají charakteru příjemnost a laskavé způsoby, které se povrchní uhlazenost moderní společnosti nikdy nevyrovná. Ať je**

nejušlechtlejším cílem každého pracovníka pro Krista získávání duší pro Boha, a ne aby učil jen povrchním dovednostem. Své síly zaměřte na opracovávání živých kamenů pro stavbu Božího chrámu. **{Gospel Workers 315-319}**

Ale kde se rozhojnil hřích, tam se ještě více rozhojnila milost.

Nepoučíme se z toho? Přestože žijeme ve světě plném mravní zkaženosti, nemusíme do své duše vršit špínu země. ... Milý čtenáři, ať je tvůj život neustálým svědectvím o tom, že patříš Kristu. **Představuj svého Pána, - laskavě, trpělivě, shovívavě, nemyslíce na nic zlého, vesele, plný radosti. Při překonávání hříšných návyků bude zvláštní milost daná všem, kteří po ní upřímně touží.** Můžeme přijít k Božskému Pomocníkovi, který umí být oporou těm, kdo jsou uprostřed pokušení a zla. Boží láskyplná péče není vyhrazena jen pro budoucí, věčnou odměnu, ale je hojná i pro současné potřeby jeho lidu. **{Becho, 1. dubna 1889, odst. 8,9}**

Musíme si uvědomit, že Kristus nás postavil, abychom byli světlem uprostřed mravní temnoty světa. Boží charakter nemáme představovat nesprávně, nemáme být nevrlí, říkat nahlas, co si myslíme, obviňovat, kritizovat a kárat druhé, ale máme nechat Ducha svatého, aby formoval náš charakter do podoby Kristovy. **{Becho, 8. října 1894, odst. 6}**

V ničem nechceme být příkladem satanových vlastností. Chceme se podílet na Boží přirozenosti, občerstvovat duši i ducha pitím živé vody, která “oblažuje Boží město” **Ž 46:5.** Mluvte o ní, modlete se za ni, žijte ji, - Ježíšovu lásku k padlému lidstvu. Ať se každá duše naplní Slovem, Duchem a Boží láskou, ať jí září a je prostředkem, kterým může předávat světlo a požehnání našemu světu. Nechť je tato nelaskavá, farizejská forma náboženství vyčištěna ze srdce a života každého křesťana a nechť je řídicí silou každé duše příjemný vliv Božího Ducha. **Jste světlem světa, které má zářit uprostřed jeho mravní temnoty. Musíme být naplněni Ježíšovou láskou;** veškerý sobecký duch vůči bratrům musí být odstraněn. **{Ms34-1894.22}**

Budete zkoušeni a prověřováni nepřitelem pravdy, ale pokud se schováte za Ježíše, aby se ve vaší obraně ukázal pouze On, Boží jméno bude zvelebeno, protože budete pod vlivem Ducha svatého. **Dobře si vedete, když**

posluchačům předkládáte staré pravdy, které jsou pro ně jako nové zjevení. **Otevíráte vzácné pravdy, které byly po staletí ve společnosti omylů. Jako Kristovi zástupci se nyní podílíte na posvátném díle vykoupení pravdy z přízemního společenství omylů a jejího zasazení do správného rámce.** Ukázalo se, že to, co ignorovali a čím pohrdali, pochází od Boha, který inspiroval dávné svaté, když mluvili pod vlivem Ducha svatého. Bůh mluvil skrze lidi. Chce, aby se jeho pravda vrátila z temných oblastí pochybností a nevíry, do kterých ji uvrhl satan, aby byla zapomenuta. **Má být představena lidem, kteří jsou v temnotě duchovního bludu, oklamání lží, a má před nimi zazářit ve své původní kráse a osvitit jejich mravní temnotu.** To, co bylo pouhou domněnkou, bude svědomí vnuceno jako jistota. {Lt113-1894.4, 5}

Každý přirozený charakterový rys by měl být podřízen kontrole vůle a samotná vůle musí být v souladu s vůlí Boží. Jedním z největších klamů, které se mohou dostat do mysli, je domněnka, že jsme milosrdnější nebo spravedlivější než Bůh. Člověk je impulzivní a nestálý. I ty nejlepší skutky, k nimž nás vede přirozené srdce, jsou chybné. A jak pravdivé je svědectví Písma svatého, že "*nitro svévolníků je nelítostné*" **Př 12:10 CEP.** Jediným bezpečným postupem je odsuzovat to, co Bůh odsuzuje, a milovat to, co miluje On. {ST, 13. ledna 1881, odst. 12}

Bůh nežádá hříšníky, aby vstupovali do jeho služby se svými přirozenými povahovými rysy, aby neuspěli před nebeským vesmírem a světem... **Tvrdý a krutý duch, který soudí a odsuzuje, zanechal na všem stopy nepřítele. Ale milosrdenství se chystá zasáhnout a vtisknout svůj široký otisk do každého plánu.** Svět má vidět jiné zásady, než jaké byly dosud prezentovány. **Kristus vztyčil kříž. Nevyzývá žádného člověka, aby pro jeho lid vyráběl zkoušky a kříže.** Předkládá jim své požadavky a pozvání: "*Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké*" **Mat 11,28-30.** Noste mé jho a ve své každodenní zkušenosti naleznete odpočinek, který přichází pouze k poslušným. {UL 169.4}

Ti, kteří měli být světlem světa, vydávali jen slabé a bledé paprsky. **Co je to světlo? Je to zbožnost, dobrota, pravda, milosrdenství, láska; je to zjevování pravdy v charakteru a životě.** Evangelium závisí na osobní zbožnosti těch, kdo věří v jeho pronikavou moc, a Bůh se smrtí svého milovaného Syna postaral o to, „aby člověk Boží byl dokonalý a způsobilý ke každému dobrému skutku“

2Tim 3:17 Col. Každá duše má být jasným a zářivým světlem, které hlásá „mocné skutky Toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla“ **1Pt 2:9).** **"Neboť jsme Boží spolupracovníci"** **1Kor 3:9.** Ano, dělníci, tedy soustředění služebníci na Hospodinově vinici. V našich sborech, v sobotní škole i v sousedství jsou duše, které je třeba zachránit. {The Review and Herald, 24. března 1891}

Kristus je náš vzor, a ti, kdo Jej následují, nebudou chodit ve tmě, protože nebudou hledat vlastní potěšení. Neustálým cílem jejich života bude oslava Boha. Kristus představil světu Boží charakter. Pán Ježíš žil tak, že lidé museli uznat, že všechno dělá dobře. **Vykupitel světa byl světlem světa, protože Jeho charakter byl bez poskvrny.** Ačkoli byl jednorozeným Božím Synem a dědicem všeho na nebi i na zemi, nezanechal po sobě žádný příklad lhostejnosti a netečnosti. {YI, 18. října 1894}

"Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. A to světlo ve tmě svítí, a tma je nepohltila" **Jan 1:1-5.** Svět neviděl Boha v pokorném člověku z Nazareta. **Jednorozený Syn nekonečného Boha byl na světě a lidé nepoznali Jeho pravý charakter.** {ISM 296.1}

Pravý Kristův služebník by měl být obklopen atmosférou duchovního světla, protože je spojen se světem světla a kráčí s Kristem, který je světlem světa. Argumentům lze odporovat a přesvědčování a naléhavým prosbám se lze vysmát, ty nejuvlnější výzvy podepřené neústupností logiky mohou být ignorovány, ale živý spravedlivý charakter, každodenní zbožnost v povolání, starost o hříšníka, ať se nachází kdekoli, duch pravdy hořící v srdci, zářící z tváře a dýchající ze rtů v každém slově, to je kázání, kterému je těžké odolat nebo ho potlačit, a které způsobuje, že základy satanovy pevnosti se třesou. Kazatelé, kteří chodí s Bohem, jsou oděni nebeským rouchem a jejich úsilí provází vítězství. {LHU 225.2}

Světlo evangelia zářící z Kristova kříže kárá sobectví a podporuje velkorysost a shovívavost. Nemáme naříkat nad stále častějšími výzvami k dávání. **Bůh ve své prozřetelnosti volá svůj lid, aby opustil svou omezenou sféru čínorodosti a stal se podnikavějším. V této době, kdy svět pokrývá mravní temnota, je třeba vyvinout bezmezný úsilí.** Mnozí z Božího lidu jsou v nebezpečí, že upadnou do osidel světskosti a chamtivosti. **Měli by pochopit, že je to Boží**

milosrdenství, které znásobuje poptávku po jejich prostředcích. Musí jim být předloženy cíle, které mobilizují dobročinnost, jinak nemohou napodobovat charakter Velkého Vzoru. {CCh 272.2}

Systém židovského řádu byl obrazem evangelia, předobrazem křesťanství, které se mělo rozvíjet tak rychle, jak jen lidská mysl dokázala chápat duchovní světlo. Satan se stále snaží zatemnit jednoduché pravdy a Kristus se stále snaží otevírat mysl, aby pochopila každou důležitou pravdu o spasení padlého člověka. **Dodnes jsou v Božím zákoně nejasně viditelné aspekty pravdy, nepochopené souvislosti a dalekosáhlé hloubky. Boží zákon má nezměrnou šířku, důstojnost a slávu, a přesto ho náboženský svět odložil stranou, stejně jako Židé, jen aby vyvýšili lidské tradice a přikázání.** Před Kristem se lidé marně ptali: "*Co je pravda?*" **Jan 18:38. Zemí zahalila tma a lidi hustá temnota. I Judsko bylo zahaleno přítímím, ačkoli k němu v jeho výročí promlouval Boží hlas.** Boží pravda byla umlčena pověrami a tradicemi uznávaných vykladačů a domnělé Boží děti byly rozděleny rivalitou, žárlivostí a předsudky. **Tehdy byl od Boha poslán Učitel, který byl Cesta, Pravda a Život. Ježíš představil čistou, bohatou, nebeskou pravdu, aby zářila uprostřed mravní temnoty a šera země. Bůh řekl: "Budiž duchovní světlo " a světlo Boží slávy bylo zjeveno ve tváři Ježíše Krista.** {RH, 28. listopadu 1893, odst. 5}

V Kristu Bůh spatřil odraz svého vlastního obrazu. Bůh se zjevil v těle, protože jeho charakter je zcela totožný s charakterem Krista. Pro nebeské zástupy bylo zázrakem, že Bůh měl být takto zjevený v těle, "*to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým*" **Kol 1:26.** {ST, 15. dubna 1897, odst. 10}

"Kristova jednota s Otcem byla pro Boha neustálou radostí, protože věděl, že na světě je Ten, kdo ho nebude představovat nesprávně. V Kristu viděl odraz svého vlastního charakteru. To proto, aby jeho následovníci měli stejnou jednotu, po které Kristus vždy toužil. Za tuto jednotu se modlil. (citát z **Jan 17:17-21**). {14MR 220.2}

Skrze Ježíše, Božího Syna, se Otec plněji zjevuje světu. Ježíš řekl svým učedníkům: "*Jestliže znáte mne, poznáte i mého Otce. A od nyníška ho znáte a viděli jste ho.*" **Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a to nám stačí."** **Ježíš mu řekl: "Tak dlouho jsem s vámi Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: 'Ukaž nám Otce?'"** **Jan 14:7-9.** Duše tisíců lidí dnes volají: "*Pane, ukaž nám Otce, a to nám stačí! Boha nemůžeme považovat za*

svého Otce, dokud ho neuvidíme. Každé takové duši Ježíš říká to, co řekl Filipovi: "Tak dlouho jsem s vámi a ty jsi mne nepoznal?" (v. 9). **Viděli jste mé skutky, naslouchali jste mému učení, byli jste svědky zázraků, které jsem konal ve jménu svého Otce, a přesto jste nepochopili charakter Boha? Modlil jsem se s vámi a za vás, a přesto nemůžete pochopit, že já jsem cesta, pravda a život a že jsem vám ve svém životě zjevil charakter mého Otce? „Jsem odlesk slávy, a obraz osoby jeho Žd 1:3 BKR. "Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které činím já, a bude činit ještě větší skutky, neboť já jdu k Otci" Jan 14:10-12. {ST, 9. června 1890, odst. 1}**

Spravedlnost a právo jsou základem Božího trůnu.

"Právo je úplně potlačeno, spravedlnost stojí někde v dáli, pravda klopýtá po náměstí a co je správné, nemůže vstoupit. Pravda vyprchala, kořistí se stane ten, kdo se varuje zlého" Iz 59:14,15. Splnilo se to v Kristově pozemském životě. Pán Ježíš se řídil neochvějně Božími zákony a nebral zřetel na lidská nařízení a tradice, kterými lidé nahradili Boží požadavky. Proto jej lidé nenáviděli a pronásledovali. Jeho zkušenost se opakuje i dnes. Lidé povýšili tradice a své zákony nad Boží zákon a pak se posmívají a pronásledují všechny, kteří zůstávají věrní Božímu zákonu. **Ježíše Krista jeho současníci nazvali přestupníkem soboty, člověkem, který se rouhá Bohu proto, že byl Bohu věrný. Prohlašovali dokonce, že je posedlý ďáblem a označili ho za Belzebuba. Podobně budou zkreslovat a obviňovat následovníky Pána Ježíše i dnes. Satan doufá, že je přivede k hříchu, aby tak pošpinil Boha. {KP 132.1; COL 170.3}**

Pán Ježíš nám v podobenství (o nespravedlivém soudci) ukázal, jak máme postupovat: "Nezastane se Bůh svých vyvolených, kteří k němu volají dnem i nocí?" **Lukáš 18:7.** Kristus je nám příkladem, neučinil pro své osvobození a pro svou obhajobu nic. Celou svou záležitost ponechal na Bohu. Ani jeho následovníci by neměli obviňovat, odsuzovat nebo dokonce k vyřešení svých záležitostí používat násilí. {COL 171.2}

Satan usiloval o to, zasít mezi ně pohrdání s obětinami, které symbolizovali smrt Kristovu. A když mysl byla zatemněna modlářstvím, sváděl je k tomu, aby obětovali své vlastní děti na oltářích svých bohů. **Když se lidé odvrátili od Boha, byly božské vlastnosti – spravedlnost, čistota a láska – zatlačeny a zavládl útisk, násilí a surovost. {PP 83.4; PP 120.3}**

Adam měl pod Bohem stát na čele pozemské rodiny, a dodržovat zásady nebeské rodiny. Přineslo by to klid a štěstí. Satan se však rozhodl vzepřít zákonu, podle něhož "nikdo z nás nežije sám sobě" Ř 14:7. Chtěl žít sám pro sebe. Usiloval o to, aby se stal středobodem vlivu. Právě to způsobilo vzpouru v nebi a **přijetí těchto zásad člověkem přineslo hřích na zem.** Když Adam zhřešil, člověk se oddělil od svého nebem ustanoveného centru vlivu. **Ústřední silou na světě se stal démon. Tam, kde měl být Boží trůn, si satan postavil ten svůj. Svět přinášel své uctívání jako dobrovolnou oběť k nohám nepřítel.** {CT 33.1}

Satan na nebeských nádvořích tvrdil, že vláda Božího zákona potřebuje změnu. Kdyby se mu podařilo dokázat, že sebemenší písmeno nebo čárka v Desateru není založena na nejvyšších zásadách spravedlnosti, ukázal by tím, že celý zákon je vadný; protože v něm žádný zákon totiž nemá větší váhu oproti tomu, který je považován za nejméně podstatný. Kdyby se mu podařilo dokázat, že je třeba změnit některé z přikázání, byl by to nejsilnější argument, který by mohl použít proti neomylnosti Boha. Tím by zneplatnil nejen jedno, ale i všechna ostatní Hospodinova přikázání. {Ms125-1901.13}

Týž duch, který podnítil vzpouru na nebi, stále podněcuje vzpouru na zemi. Postoj, který vyvolal vzpouru v nebi, dodnes podněcuje odpor vůči Bohu na zemi. Satan dělá s lidmi totéž, co dělal s anděly. Jeho duch nyní vládne v neposlušných synech člověka. Ti podobně jako satan se pokoušejí strhnout omezení zákona Božího a slibují lidem beztrestnost při přestoupení jeho předpisů. Vytýkání hříchů stále vyvolává ducha nenávisti a odporu. Když varovná poselství Boží přesvědčují svědomí, **svádí satan lidi, aby se ospravedlňovali a snažili se získat souhlas u druhých se svým hříšným počínáním. Místo aby napravili své bludy, vyvolávají nevěli proti karateli, jako by byl jedinou příčinou nesnáží. Od dnů spravedlivého Ábela až po naše doby se projevuje týž duch proti těm, kdož se opovažují vytýkat hřích.** {VSV 360.4; GC 500.1}

Vypovězením satana z nebe projevil Bůh svou spravedlnost a potvrdil čest

svého trůnu. Když však se dopustil hříchu člověk, protože podlehl klamu odpadlého knížete andělů, prokázal Bůh svou lásku tím, že dal svého jednorozeného Syna, aby zemřel za padlé lidstvo. Ve smíření se projevuje povaha Boží. **Kříž je pro celý vesmír pádným důkazem, že za hříšnou cestu, jíž se dal Lucifer, není nijak odpovědná vláda Boží.** {VV 361.2; GC 500.4}

Boží dobrotu, milosrdenství a lásku zvěstoval Mojžíšovi Kristus. Toto byl Boží charakter. Když lidé, kteří vyznávají, že slouží Bohu, ignorují jeho rodičovský charakter a ve svém jednání se svými bližními se odchyľují od cti a spravedlnosti, satan jásá, protože jim byl svými vlastnostmi vzorem. **Jdou ve stopách římského katolicismu.** Ti, kteří mají přikázáno představovat vlastnosti Hospodínova charakteru, se odklánějí od prosté platformy a podle vlastního lidského úsudku vymýšlejí pravidla a nařizení, jimiž znásilňují vůli druhých. Vymysly, které mají lidi donutit, aby se podřídili nařizením jiných lidí, zavádějí řád věcí, který upřednostňuje před soustrastí a něžným soucitem a zaslepuje oči před milosrdenstvím, spravedlností a Boží láskou. Morální vliv a osobní odpovědnost jsou pošlapávány. {1888 1435.2}

Byla jsem poučena, abych řekla: Splňte svou dlouho zanedbávanou povinnost. **V této věci nesmí být žádné pochybnosti. Spravedlnost, milosrdenství a Boží láska byly tak dlouho vyloučeny z řídicí síly v jádru díla, až oči osleply a duchovní vnímání se zkazilo.** {SpM 178.3}

Apoštolu Janovi bylo na ostrově Patmos zjeveno, co touží Bůh dát lidem. Studujte tato zjevení! Jsou zde témata hodna našeho uvažování, velká a obsáhlá ponaučení, která nám nyní andělské zástupy chtějí sdělit. **Hleďte na Kristův život a charakter a studujte jeho prostřednické dílo. Je zde nekonečná moudrost, nekonečná láska, nekonečná spravedlnost a nekonečné milosrdenství. Uvažujte, jsou zde hlubiny, výšiny délky a šířky.** Nesčetná pera představila světu Kristův život, charakter a jeho prostřednické dílo, ale každá mysl, skrze kterou působil Duch svatý, představila tato témata v novém a svěžím světle, v souladu s myslí a duchem lidského Prostředníka. {RH, 4. dubna 1899}

"Při představování závazných nároků zákona mnozí nedokázali vylíčit Kristovu nekonečnou lásku. ...Zákon má být přestupníkům představen nikoli jako něco odděleného od Boha, ale spíše jako vysvětlení jeho smýšlení a charakteru. Stejně jako sluneční světlo nelze oddělit od slunce, tak ani Boží zákon nelze člověku správně představit odděleně od jeho božského Autora.

{RH, 3. února 1891, odst. 9}

Boží milosrdenství a láska jsou vlastnosti Jeho trůnu. Ačkoli mnozí tvrdí, že jsou poddanými Božího království, odmítají se odvrátit od své sobecké lásky, od své přísné železné vůle, od svých zvrácených způsobů a neustále vydávají falešné svědectví o Ježíši Kristu. {HM, 1. prosince 1894, čl. D, odst. 13}

Kněží a zákoníci se považovali za soudce, kteří budou soudit Kristovo dílo. Kristus se však sám prohlásil za jejich soudce a za soudce celé země. Svět je svěřen Kristu a skrze něho se padlému lidstvu dostává všechno požehnání od Boha. Kristus byl Vykupitelem před svým vtělením a je jím i po něm. Jakmile vznikl hřích, byl tu Spasitel. Dává světlo a život všem a podle množství světla, které poskytuje, bude každý souzen. A ten, jenž dává světlo, ten, jenž projevuje o duši nejněžnější péči a usiluje o to vytrhnout ji z hříchu k svatosti, je zároveň jejím obhájcem i soudcem. Od vzniku velkého sporu v nebesích používá satan k udržení své věci podvodu a klamu, a Kristus působí tak, aby odhalil jeho plány a zlomil jeho moc. Je to Kristus, jenž se utkal se svůdcem a jenž po všechny věky usiluje o to, aby vyrval kořist z jeho objetí, kdo bude soudit každou duši. {TV 137.2; DA 210.2}

A Bůh " dal mu moc býti soudcem, poněvadž je Syn člověka" J 5:27. Protože okusil všechno lidské utrpení i pokušení a ví, jak je člověk křehký a hříšný, protože za nás vítězně odolal svodům satanovým a bude spravedlivě a laskavě soudit duše, za jejichž spásu vylil svou krev, pro to všechno je Syn člověka ustanoven vykonat soud. {TV 137.3; DA 210.3}

Kristus však přišel, ne aby soudil, ale aby přinesl spásu. "Bůh neposlal Syna na svět, aby soudil svět, nýbrž aby svět byl spasen skrze něj." Jan 3:17. A před veleradou Ježíš prohlásil: "Kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mě poslal, má věčný život; před soud nepřijde, ale přešel ze smrti do života" Jan 5:24. {TV 138.1; DA 210.4}

Zákoník byl blízko království Božího tím, že poznal, že skutky spravedlnosti jsou Bohu milejší než zápalné a jiné oběti. **Bylo mu zapotřebí poznat ještě božskou povahu Kristovu a vírou v něho nabytí síly ke konání skutku spravedlnosti.** Rituální služba byla bezcenná, nebyla-li spjata s Kristem živou vírou. Také mravní zákon se mívá svým smyslem, není-li chápán ve vztahu k Spasiteli. **Kristus mnohokrát ukázal, že zákon jeho Otce obsahuje něco hlubšího než pouhé mocenské příkazy.** Zákon je vtělením téže zásady, jež je zjevována v evangeliu. Zákon vypočítává povinnosti člověka a ukazuje na jeho provinění.

U Krista pak musí hledat odpuštění a sílu k tomu, aby mohl činit to, co zákon přikazuje. {TV 422.3; DA 608.2}

Andělé v nebi říkají: My jsme vykonali všechno, co nám bylo uloženo. Mařili jsme dílo zlých andělů. Přinesli jsme lidem poznání, připomněli jsme jim Boží lásku projevenou v Ježíši Kristu. Usměňovali jsme jejich pohled ke Kristovu kříži. Hluboce na ně zapůsobilo, když si uvědomili, že jejich hřích ukřižoval Božího Syna. Přesvědčilo je to. Poznali, jaké kroky vedou k obrácení. Pociťli moc evangelia. Poznání velikosti Boží lásky zasáhlo jejich srdce. Poznali krásu Kristovy povahy. {KP 255.1; COL 318.1}

Kristus je obhájcem hříšníka. Ti, kdo přijímají jeho evangelium, hledí na Něj s odhalenou tváří. Vidí vztah mezi jeho posláním a zákonem a uznávají Boží moudrost a slávu, jak ji zjevil Spasitel. {6BC 1096.4}

Co mohu říci víc než to, co jsem již řekla? Starý zákon by se měl studovat pečlivěji. Nový zákon nepředstavuje nižší standard než Starý zákon. Ježíš ve svém kázání na hoře hlásal tytéž zásady, které vyšly z jeho úst k Mojžíšovi, aby je předal Izraelitům. Kristus mnohem důrazněji stanovil povinnosti lidí vůči Bohu a jejich bližním, protože právě kvůli neposlušnosti zůstali lidé zmateni ohledně Božích nároků. Pozorně si přečtete Kázání na hoře. {SpTA09 58.2}

Po všechny věky se satan snaží udržet člověka v nevědomosti o blahodárných záměrech Hospodinových. Snaží se utajit před jeho zraky velké přednosti zákona Božího, - zásady spravedlnosti, milosrdenství a lásky, jež jsou v něm obsaženy. Lidé jsou pyšní na podivuhodný pokrok a osvícenství věku, v němž nyní žijeme. Bůh však vidí, že svět je naplněn nepravostmi a násilím. Lidé prohlašují, že Boží zákon byl zrušen, že Bible není věrohodná; následek toho je, že svět je zaplavován přívalem zla, jakého nebylo od dob Noemových a od dob odpadnutí Izraele. Ušlechtilost duše, laskavost, zbožnost jsou obětovány, aby se uspokojila žádost po zapovězených věcech. Černý seznam zločinů spáchaných ze ziskuchtivosti stačí k tomu, aby tuhla krev v žilách a duše se naplnila hrůzou. {PK 148.3; PK 275.2}

Jako v zrcadle

Pokud přestupujete Boží zákon, tak při otevření Bibli se vám bude zdát, že se na váš případ vztahují všechny hrozby hněvu. Když se pak postavíte ve

shromáždění, abyste vydali své svědectví, bude plné nevíry a temnoty. **Vaše svědectví představí vašeho nebeského Otce nesprávně. Představí Jej jako neochotného odpustit, když se k Němu chcete vrátit, a tak zneuctíte svého Vykupitele před shromážděním.** Hospodin zaslíbil: "*Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem*" **Jer 29:13.** Proč nemůžete vzít Boha za slovo? Proč nemůžete přijít s pohledem upřeným pouze na Boží slávu a přivlastnit si jeho bohatá zaslíbení? **{RH, 19. března 1889, odst. 7}**

Bylo by dobré, kdybychom si nastavili zrcadlo, Boží královský zákon, a viděli, jak se v něm odrážejí naše individuální charaktery. {Lt53-1887.13}

Hospodin bude zkoušet každou duši jako zlato tavené v ohni, dokud ji nepřetaví „jako zlato a stříbro“ Mal 3:2 CEP, a dokud tavič neuvidí v zrcadle odraz svého obrazu. Mal 3:2. Proto nás zkouška nemá znechutit, ale spíše ji máme vnímat jako něco, co posílí naši důvěru v Boha. Každý den musíme dávat najevo, že si vážíme odměny a ceníme si jí. **{Lt21a-1892.2}**

"Pohleďte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; ...A každý, kdo v něm má tuto naději, očisťuje se, tak jako on je čistý. Každý, kdo činí hřích, činí také svévoli. Hřích je svévole. A víte, že on se zjevil, aby odstranil naše hříchy, a hříchu v něm není" **1 Jan 3:1,3-5. Dokud lidé neuvidí své vlastní nedostatky v zrcadle Božího zákona, dokud neuvidí, že tento zákon musí svým charakterem naplňovat, budou projevovat ducha, který je v rozporu s tím, aby byli vedeni cestou Páně.** Nepochopí, že je důležité, aby byli bez hříchu. Boží Syn přišel na náš svět v lidské podobě, aby člověku ukázal, že božské spojené s lidským nehřeší. On je náš Vzor. Skrze něj můžeme "*být účastníky božské přirozenosti a uniknout zkáze, která je ve světě v žádostivosti*" **2 Pt 1:4.** "*Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho neviděl ani nepoznal*" **1 Jan 3:6.** "*Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat*" **Gal 6:7.** **{Ms16-1898.16}**

Přicházíme o mnohá bohatá požehnání, protože zanedbáváme hledání Páně s pokorným srdcem. **Když k němu přijdeme s upřímným srdcem a prosíme Ho, aby nám ukázal naše chyby, ukáže nám náš pravý obraz, který se odráží v zrcadle jeho Slova.** Až se tedy uvidíme tak, jak nás vidí Bůh, neodcházejme a nezapomeňme, jací skutečně jsme lidé. Kriticky zkoumejme své chybné povahové rysy a prosme o milost, abychom získali ty charakterové rysy, které jsou uvedeny v Božím Slově. **{Ms137-1907.10}**

Svou vírou bychom měli projevovat skutky. O to více bychom měli toužit po velké míře Kristova ducha, neboť v tom bude síla církve. Je to satan, kdo se snaží oddálit Boží děti od sebe navzájem. Láska, - ach, jak málo jí máme, lásky k Bohu a k sobě navzájem! Slovo a Duch pravdy přebývajíc v našich srdcích nás oddělí od světa. Neměnné zásady pravdy a lásky budou spojovat srdce se srdcem a síla tohoto spojení bude úměrná prožívané milosti a pravdě. **Bylo by dobré, kdybychom si každý z nás nastavili zrcadlo, Boží královský zákon, a viděli v něm odraz Jeho vlastního charakteru. Dávejme si pozor, abychom nepřehlíželi signály a varování před nebezpečím v Jeho slově. Pokud se jim nevěnuje pozornost a nepřekonají se charakterové vady, přemohou ty, kteří je mají, a ti upadnou do omylu, odpadnutí a otevřeného hříchu.** Mysl, která není povznesena na nejvyšší úroveň, časem ztratí schopnost udržet to, co jednou získala. "A tak kdo si myslí, že stojí, ať hledí, aby nepadl" **1 Kor 10:12.** "Ale vy, milovaní, protože to víte předem, chraňte se, abyste nebyli svedeni bludem bezuzdných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu. Rostte v milosti a poznání našeho Pána a Zachránce Ježíše Krista" **2Pt 3:17,18. {2TT 209.1}**

Poslechněme příkaz, i když náš zrak nemůže proniknout temnotou. Překážky, které nám brání v pokroku, nikdy nezmizí před váhajícím a pochybujícím duchem. Ti, kdo odkládají poslušnost, dokud nezmizí veškerá nejistota a nezůstane žádné riziko selhání nebo porážky, neposlechnou nikdy. Víra hledí za hranice obtíží a chápe se neviditelného, všemohoucnosti, a proto nemůže být bezmocná. **Víra je svírání Kristovy ruky v každé nouzi.** {Gospel Workers, 262. ChS 110.1}

Jsmo Boží následovníci jako Jeho drahé děti? Nebo jsmo služebníky knížete temnoty? Uctíváme Hospodina, nebo Baala? Sloužíme živému Bohu, nebo modlám? Navenek nemusí být vidět žádnou svatyni, žádný obraz, na kterém by mohl spočinout pohled, a přesto můžeme být modloslužebníky. Je stejně snadné vytvořit modlu z uctívaných představ nebo předmětů, jako z bůžků ze dřeva nebo kamene. **Tisíce lidí mají falešnou představu o Bohu a jeho vlastnostech. Slouží pak falešnému bohu stejně tak jako služebníci Baala. Bůh je Bohem pravdy. Znaky jeho trůnu jsou spravedlnost a milosrdenství. Je to Bůh lásky, milosrdenství a něžného soucitu. Tak je představován ve svém Synu, našem Spasiteli.** Je to Bůh trpělivosti a shovívavosti. Pokud je bytost, kterou uctíváme a jejíž charakter se snažíme napodobovat, taková, uctíváme pravého Boha. {RH, 3. prosince 1908, odst. 2}

Existují lidé, kteří vyznávají, že jsou před Bohem moudří, ale aby se stali moudřími podle Božího soudu, musí se stát blázny podle soudu světa. {Ms45-1909.7}

Bůh svou pravdu před lidmi neskrývá. Lidé si ji zatemňují sami, svým jednáním. Ježíš Kristus podal židovskému národu dostatek důkazů, že je Mesiáš, jeho učení však vyžadovalo rozhodnou změnu jejich života. Poznali, že přijetím Krista by se museli zřici svých oblíbených tradic a zvyklostí, sobeckých a bezbožných zvyků. Aby mohli přijmout neměnnou, věčnou pravdu, museli by přinést oběť. Proto nechtěli uznat ani nejpádnejší důkaz, který jim Bůh mohl dát, aby uvěřili v Krista. **Prohlašovali, že věří starozákonním spisům, ale odmítali uznat jejich svědectví o životě a povaze Ježíše Krista.** Nechtěli se nechat přesvědčit. **Obávali se, že by museli prožít obrácení a vzdát se svých předsudků.** Měli mezi sebou poklad evangelia – Ježíše Krista, - Cestu, Pravdu a Život, odmítli však největší dar, jaký jim mohla nebesa poskytnout. **{KP 75.2; COL 105.1}**

"Přesto v něho uvěřili i mnozí z předních mužů ale kvůli farizeům se k němu nepřiznávali, aby nebyli vyloučeni ze synagogy" Jan 12:42. Přesvědčili se a uvěřili, že Ježíš je Boží Syn, neměli však odvalu veřejně se k němu přiznat. To se neslučovalo s jejich ctižádostivými zájmy. Neměli tak velkou víru, aby mohli přijmout nebeský poklad. **Toužili po světských statcích.** **{KP 75.3; COL 105.2}**

Víra v Krista jako Vykupitele světa vyžaduje vnímavou mysl řízenou srdcem, které umí rozeznat a ocenit nebeský poklad. Takovou víru nemůžeme oddělit od pokání a změny povahy. **Věřit znamená nalézt a přijmout poklad evangelia se všemi povinnostmi, které ukládá.** **{KP 82.2; COL 112.4}**

Spouštění sítě do moře představuje kázání evangelia. Přivádí do církve lidi dobré i zlé. **Až skončí působení evangelia, nastoupí soud a provede rozdělení. Kristus viděl, jak působení falešných bratří v církvi způsobí, že lidé budou o Boží pravdě mluvit nedobře.** Když svět uvidí nedůsledný život falešných vyznavačů křesťanství, bude hanobit evangelium. I křesťané mohou klopýtnout, když uvidí, že mnozí nositelé Kristova jména nejsou vedeni Jeho Duchem. Přítomnost takových hříšníků v církvi může vést k nebezpečné domněnce, že Bůh přehlídí jejich hříchy. **Proto Ježíš Kristus podhalil budoucnost a ukázal všem, že o budoucím údělu člověka rozhodne jeho povaha, nikoli příslušenství k církvi.** **{KP 91.2; COL 122.2}**

Duch Boží posvěcuje náš charakter, vštěpuje nám Kristovu povahu.

Náboženství podle evangelia znamená přítomnost Kristus v životě, Kristus jako proměňující princip, jeho milost projevovaná v povaze a v dobrých skutcích. Zásady evangelia nemůžeme oddělovat od žádné části praktického života. Každá jednotlivost křesťanova života má představovat život Pána Ježíše. {KP 309.3; COL 384.1}

Bůh si vybral Izraele, aby, aby skrze něj zjevil lidstvu svou povahu. Přál si, aby Izrael byl světu studnicí spásy. Izraeli bylo svěřeno nebeská poselství, zjevení vůle Boží. Za raných časů Izraele pozbyli národové světa pro svou zkaženost poznání Boha. **Kdysi Boha znali, ale protože "ho nevelebili jako Boha, ani mu neprojevili vděčnost, zplaněli v marných myšlenkách, a jejich nechápavý rozum byl zatměn"** Řím1:21. Přesto je Bůh ve svém milosrdenství nevyhladil. Chtěl jim dát příležitost, aby se s ním znovu seznámili skrze jím vyvolený národ. Učením o obětní službě **měl být Kristus vyvýšen přede všemi národy, a ti, kdož k němu budou vzhlížet, nezahynou. Kristus byl základem života Židů. Celá soustava předobrazů a symbolů byla zhuštěným proroctvím evangelia, byla darem, jenž zahrnoval zaslíbení a vykopení.** {SA 11.3; AA 14.1}

Židovská ekonomika byla obrazem evangelia, představení křesťanství, které se mělo rozvíjet tak rychle, jak jen lidská mysl dokázala vnímat duchovní světlo. Kristus byl zjeven jako Spasitel lidí, ztělesnění tohoto světla. Pravá moudrost spočívá v tom, že Ho poznáme, že se jím necháme poučit. Člověk může mít takovou znalost Písma, která ho neučiní moudrým ke spáse. Pokud jeho poznání začalo v ctižádosti a pokračuje v pýše, marně si lichotí, že je křesťanem. „**Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání**" Gal 5:22,23. Ani talent, ani výmluvnost, ani sobecké studium Písma nevyvolá lásku k Bohu nebo soulad s obrazem Krista. Pouze Boží moc může obnovit lidské srdce a charakter a naplnit duši Kristovou láskou, která se projevuje láskou k těm, za které zemřel. {Becho, 19. února 1894, odst. 7}

Padlý člověk je legitimním zajatcem satana. Kristovým posláním bylo zachránit ho z moci jeho velkého protivníka. Člověk má přirozený sklon následovat satanova vnuknutí a nemůže se tak strašnému nepříteli postavit, pokud v něm nepřebývá Kristus, mocný Vítěz, který neřídí jeho touhy a nedává mu sílu. Jedině Bůh může omezit satanovu moc. Satan chodí po zemi sem a tam, chodí po ní nahoru a dolů. Ani na okamžik se nestane, že by nebyl ve střehu, protože se bojí, že propásne příležitost zničit duše. **Je důležité, aby to Boží lid pochopil a unikl jeho nástrahám. Satan připravuje své lsti, aby při**

jeho posledním tažením proti Božímu lidu nepochopili, že je to on: "A není div, vždyť sám satan se přestřouje za anděla světla" 2 Kor 11:14. {1 T 341}

Podobenství o rozsévání evangelia, které Kristus předložil svým posluchačům, obsahuje poučení, které bychom měli zkoumat. **Ti, kdo hlásají přítomnou pravdu a rozsévají dobré semeno, dosáhnou stejných výsledků jako rozsévání evangelia. Představením pronikavé a přesvědčivé pravdy více či méně ovlivní všechny třídy.** Někteří budou pouhými posluchači. Tito lidé budou ovlivněni vyslechnutou pravdou, ale nepřestovali si mravní síly, řídili se spíše náklonnostmi než povinnostmi a špatné návyky zatvrdily jejich srdce, až se stalo podobným tvrdé, udupané cestě. Mohou sice vyznávat, že věří pravdě, ale nebudou mít ten pravý smysl pro její posvátný a vznešený charakter. Neoddělují se od společenství s milovníky rozkoší a zkažené společnosti, ale jdou tam, kde jsou neustále pokoušeni, a můžeme si je představit i jako neoplocené pole. Přijmou pokušení nepřítele, a nakonec ztratí úctu k pravdě, kterou zdánlivě měli, když do jejich srdcích padlo dobré semeno. **{3 T 111.1}**

Musí být vykonáno veliké dílo, a to spočívá v předložení spásné pravdy evangelia lidem. Záměr, který se Bůh snaží uskutečnit prostřednictvím svého lidu, je stejný jako při vyvedení Izraele z Egypta. **Při pohledu na Boží dobrotu, milosrdenství, spravedlnost a lásku, projevující se v církvi, má být světu představen Jeho charakter.** A když se Boží zákon takto projevuje v životě, svět také uzná vyšší úroveň těch, kteří milují Boha, bojí se Ho a slouží Mu více než ostatní lidé na zemi. **{SW, 15. května 1906, odst. 8}**

Kristus – cesta k Otcovu charakteru

Proč jsme tak nechápaví? Proč se nepřimkneme k Ježíši a nečerpáme z něj sílu a dokonalost jeho charakteru, jako ratolest čerpá mízu z živého vinného kmene? Máme na něj spoléhat, když nás obklopí pokušení, a stoupat vzhůru krok za krokem, když vítězíme. Přebýváním v Kristu se s ním stáváme jedno. Pak jsme v bezpečí, zcela v bezpečí před všemi útoky satana. Kristus přebývajícím v duši se projevuje v charakteru. **Člověk bez Krista není ničím. Pokud však v nás žije Kristus, budeme konat Boží skutky.** Ve svém životě budeme představovat Krista, budeme o něm mluvit, protože o Něm přemýšlíme. Budeme růst do Krista, do plnosti člověka v duchovním porozumění. **{ST, 10. října 1892, odst. 8}**

Když je základ pevně položen, potřebujeme moudrost, abychom věděli, jak

stavět. Když se Mojžíš chystal postavit svatyni na poušti, byl napomenut: "Hleď, abys vše udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázal na hoře" Ex **25:40 B21**. "Bůh nám dal vzor ve svém zákoně. Budování našeho charakteru má probíhat podle vzoru, který jsem vám ukázal na hoře". Zákon je velkou normou spravedlnosti. Představuje Boží charakter a je zkouškou věrnosti jeho vládě. A v celé své kráse a výjimečnosti se nám zjevuje v Kristově životě. {NPUGleaner, 17. března 1909, odst. 4}

Židé považovali celý svět za prokletý a satan si na něj dělal nárok. Tvrdil, že celníci a hříšníci jsou jeho poddanými, ale Kristus přišel, aby jeho tvrzení zpochybnil a zpochybnil jeho přisvojenou pravomoc. V tomto díle je člověk uveden do spolupráce s Bohem a má pracovat stejně jako On pro spásu padlých lidí. Co děláme my jako jednotlivci, aby naše světlo svítilo ostatním? Právě proto, že lidé zanedbávají spolupráci s Ježíšem, zůstává svět tak dlouho neobnoven. Ježíš o svých následovnících řekl: "Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět" Jan **17:18**. Stejně jako Kristus zastupoval Otce, pověřil své věřící, aby ho představovali svou povahou. Máme projevovat jeho sebezapření a sebeobětavost, a upevňovat jeho království ve spravedlnosti. Máme mluvit slova, která mluvil Kristus, a konat skutky, které konal On. Kristovým úkolem nebylo ničit, ale zachraňovat. Svým učedníkům dal ty nejcennější ponaučení, neboť skrze jejich slova mají mnozí dojít k poznání biblické pravdy, a učit druhé těm lekcím, které se sami naučili. Učedníci měli vědět, že nebojují jen s vlivem smrtelných nepřátel, ale také s demony. Proti sobě stály světlo a tma, pravda a lež, dobro a zlo, nebe a peklo. Satanské nadpřirozené síly se spojily se zlými lidmi, aby kazili a ničili. {ST, 1. ledna 1894, odst. 5}

"Láska je naplněním zákona. Bůh je láska, a když milujeme Boha nade vše a bližního jako sebe samého, odrážíme charakter Otce a Syna. Ale ti, kdo Boha skutečně milují, budou poslouchat všechna jeho přikázání. Poslušnost je zkouškou lásky. Ježíš praví: "Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a dám se mu poznat Jan **14:21 B21**. "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo; a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a zůstaneme u něj. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A slovo, které slyšíte, není mé, ale Toho, který mě poslal, Otcovo" v. **23-24**. {ST, 22. října 1894, odst. 8}

Kristus byl jedno s Otcem, na stejné úrovni s věčným trůnem. Boží sláva na něj přímo dopadala a odrážela se ve světě v nádherném charakteru Božího

Syna. {ST, 25. dubna 1895, odst. 7}

Každý, kdo je Bohem vyvolený, by měl rozvíjet své rozumové schopnosti. **Ježíš přišel představit Otcův charakter, a poslal své učedníky do světa, aby představovali ten Jeho charakter; dal nám své slovo, aby nám ukazovalo cestu života,** nenechal nás ho jen nést, ale slíbil, že nám dá sílu jej prožít mocí Ducha Svatého. {16MR 165.3}.

Ti, kteří by tuto slávu uviděli, byli by přitahováni, aby milovali Ježíše a Otce, kterého představoval. **Kristus vyvýšil Boží charakter, zvelebil Boha a vyjádřil Mu své uznání za celý záměr Jeho poslání na zemi – vyvést lidi z omylu zjevením Boha.** V Kristu se před lidmi spojila Otcova nekonečná milost a Otcova nedostižná dokonalost. Ve své modlitbě před ukřižováním prohlásil: "Zjevil jsem tvé jméno lidem" **Jan 17:6 CEP.** "Já jsem tě oslavil na zemi **tím, že jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil**" v. 4. **Když Boží Syn dosáhl cíle svého poslání – zjevení Boha světu – oznámil, že jeho dílo je dokonáno a Otcův charakter byl lidem zjeven.** {ST, 20. ledna 1890, odst. 9}

Kristovým úkolem na světě bylo zjevit Otce, a když se k němu modlil za své učedníky, řekl: "Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět" **Jan 17:18.** **"A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil.** A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. **Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa.** Byli tvoji, a mně si je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal" v. 3-8. CEP {Ms21-1890.3}

Kristus přinesl svou duši jako oběť za hřích. Tak umožnil člověku nenávidět hřích – hřích, který vyžaduje oběť, takovou oběť, která hříšníka zachrání před jeho hrozným vlivem. V památné modlitbě Spasitel prosí o mnoho. Otcí prohlásil: "**Já jsem tě oslavil na zemi, že jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal**" **Jan 17:4.** **Velký konflikt byl ještě před ním.** "A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve, než byl svět." v. 5. **Když světu představoval vlastnosti svého Otce, nevrhal na Boží charakter žádný stín, který by zastínil jeho slávu. Zjevil světu podobu svého Otce. Žádným slovem ani skutkem nezvěčnil hřích.** {Ms7-1902.16}

"Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je

vykonal "Všichni by si měli pamatovat na to, že Bůh dal práci každému člověku. V celé lidské rodině není nikdo, komu by nebyly svěřeny talenty, které by měl moudře použít a zvelebit. Kristus řekl: "Oslavil jsem Tě v mém lidském charakteru, zdokonalil jsem ho pro dobro celého lidstva, abych lidem ukázal, že člověk dokáže zachovávat Boží zákon ve světě hříchu a přestupků a účastí na Boží přirozenosti může být vítězem. "Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn" **Zj 3:21. Naším vzorem je Kristus. {Lt157-1901.6}**

Kristus ve své modlitbě k Otci řekl: "Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal" A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve, než byl svět." **Jan 17:4-5.** Kristovo dílo bylo dokonáno, když zemřel na kříži a mocným hlasem zvolal: "Dokonáno jest" **Jan 19:30.** Cesta byla otevřena, závěs se roztrhl odshora dolů na dvě části. Člověk se mohl přiblížit Bohu bez posvátných obětí, bez kněžské služby. Sám Kristus byl navždy knězem podle Melchisedechova řádu. Nebe bylo jeho domovem. **Přišel na tento svět, aby zjevil Otce. Jeho dílo na poli ponížení a konfliktu bylo nyní dokončeno.** Vystoupil na nebesa a navždy usedl po Boží pravici. **{Ms128-1897.30}**

Jak důležité je, abychom studovali Kristova slova u Jana 17, která přijal od Otce, aby je předal světu. Všichni můžeme získat poznání zde na tomto světě. Božím záměrem je, abychom přijímali Kristova slova a žili podle nich, protože stav srdce řídí život a utváří charakter. A poslušnost Kristovým slovům bude důkazem, že Ho přijímáme. **{Lt82-1895.7-8}**

Jsme malé Boží děti a máme se od Něj učit. Jeho duch je příliš čistý na to, aby přebýval v mysli a srdci toho, kdo se marnivě povyšuje. **Kristus ve své modlitbě řekl: "Oslavil jsem tě na zemi. ' Toto je nebeská věda. "Dokončil jsem dílo, které jsi mi svěřil.** A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve, než byl svět" **Jan 17:4-5. To jsou slova Toho, který byl s Bohem zajedno v mysli, srdci a záměru** při díle záchrany padlého světa. **Bůh a Kristus měli jednotný záměr, jednotný cíl a neustále pracovali na záchraně padlého lidstva.** Kristova modlitba otevírá před rozumnou a chápavou myslí poznání, že do svatého města nemůže vejít ani jediná poskvrna satanovy praxe. **{BCL 127-128}**

Ježíš v přímluvné modlitbě ke svému Otci se domáhal potvrzení, že splnil podmínky, které Otce zavazovaly k tomu, aby splnil svou část smlouvy

uzavřené v nebi ohledně padlého člověka. Modlil se: "**Dokončil jsem dílo, které jsi mi dal vykonat.**" [To znamená, že představil na zemi **spravedlivý charakter jako příklad, který mají lidé následovat**]. (Tato slova v hranatých závorkách napsala Ellen Whiteová). A nyní mě ty, Otče, oslav sám u sebe slávou, již jsem u tebe měl před tím, než byl svět. " **Jan 17:4-5 PMP**. Ve své modlitbě dále uvádí, co znamená dílo, které vykonal a dal všem, **kdo věří v Jeho jméno**. Této odměny si cení tak vysoce, že zapomíná na utrpení, které Ho stálo vykoupení padlého člověka. Prohlašuje se za oslaveného v těch, co v Něj věří. **Církev má v Jeho jménu pokračovat v díle, které započal, až do slavné dokonalosti, a až bude tato církev konečně vykoupena v Božím ráji**, ohlédně se za námahou své duše a bude spokojen. Vykoupený zástup bude po celou věčnost Jeho hlavní chválou. {**The Spirit of Prophecy 3,260.261**}

Spasitel pokračoval: "Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět. **Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa**. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že vše, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi dal, jsem dal jim a oni je přijali. Skutečně poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi mě poslal ty. Za ně prosím; neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, protože jsou tvoji - a všechno mé je tvé, a co je tvé, je mé — a v nich jsem oslaven." **Jan 17:4-10**. Modlím se, aby tyto modlitby byly vždy a všude správně uloženy v našich srdcích. **Mnozí z nás si nepokládali za svou přednost porozumět tajemství zbožnosti, ale kdyby to udělali, povznegli by se na vyšší úroveň konání.** {**Ms91-1909. 4-5**}

"Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve, než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji, a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že vše, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi dal, jsem dal jim a oni je přijali. Skutečně poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi mě poslal ty. **Za ně prosím; neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, protože jsou tvoji** -- a všechno mé je tvé, a co je tvé, je mé – a v nich jsem oslaven. A již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě a já přicházím k tobě. Otče Svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno, jako jsme jedno my" **J 17:4-11. Prosím vás, abyste si na modlitbě přečetli každý verš této kapitoly, a pokud jste zmateni, co znamená vyšší vzdělání, přečtěte si tato slova znovu a studujte Kristovo učení a skutky.** V žádné vzdělávací instituci nelze získat vyšší vzdělání než to,

keré je obsaženo v Kristově modlitbě. A této modlitbě, jakkoli je obsáhlá, mohou porozumět všichni, kdo hledají poznání a pochopení v duchovních věcech. Kéž by poučení z této modlitby bylo plněji vnášeno do náboženského života našeho lidu a její zušlechťující, očisťující, nesobecké zásady byly skutečně a více oceňovány! Byla jsem poučena, abych našemu lidu představila potřebu ušlechtilých pohnutek a záměrů. **Smyslem Kristova života bylo přijímat od Otce, aby mohl z principu a nesobecké služby dávat to, co by muži a ženy uchránilo před hříchem a vzbouření obrátilo na cesty spravedlnosti.** Řekl: "A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni " **Jan17:19.** **Kristus stál před lidstvem jako představitel Boha. Řekl: "Kdo viděl mne, viděl Otce" Jan 14:9. Kristova církev na zemi by měla představovat Kristův charakter. {Lt44-1909.8-11}**

Boží Syn na sebe vzal lidskou přirozenost a přišel na tuto zemi, aby stál v čele padlého lidstva. Žil na ní, člověk mezi lidmi. Zemřel na kříži, aby muži a ženy mohli žít navěky ve slávě. Jeho dílo stojí před námi jako dílo největšího misijního lékaře, jakého kdy svět poznal. **Kdybychom studovali jeho lásku a snažili se pochopit jeho velikost, projevovali bychom ji ve svém životě více.** Sedmnáctá kapitola Janova evangelia je zjevením lásky, kterou bychom měli mít k sobě navzájem. Kristus ve své modlitbě řekl: "**Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal.**" Přišel představit svého Otce zjevením lásky, která nemá obdoby. A jeho úsilí bylo tak neúnavné, že když nastal čas, aby opustil zemi, **mohl říci: "Dokonat jsem dílo, které jsi mi svěřil."** Tato modlitba se dotýká mého srdce a celou mě rozechvívá. Neměli bychom usilovat proměnit naše životy, které Božího Syna tolik stály, aby byl i v nás oslaven? **{Ms11-1902.17, 19}**

Ježíš zná každý záchvěv bolesti, každou křeč úzkosti a utrpení a dá svým dětem milost, aby snášely soužení, kterému On dovolí, aby na ně přišlo. Jeho srdce soucítí s trpícím lidstvem a ti, kdo trpí nejvíce, mají nejvíce z jeho soucitu a lítosti. **{ST, 28. února 1906, odst. 5}**

Chceme, aby se našich schopností myšlení zmocnila proměňující Boží milost. Můžeme myslet špatně, můžeme se i nadále zaměřovat na nepříjemné věci, ale co to s námi udělá? Celá naše zkušenost se tak přizpůsobí tomu, na co hledíme. **Když však pohlédneme na Ježíše, jsme proměňováni do Jeho podoby.** Služebník živého Boha usiluje o určitý cíl. Oči a uši budou posvěceny, a ti, kdo zavírají oči a uši před zlem, budou proměněni. **{Manuscript 17, 1894}**

Učit se od Krista znamená přijímat jeho milost, tedy jeho povahu. {KP 212.1; COL 271.1}

Když byl Ježíš sám, "vystoupil na *horu, aby se o samotě modlil*" **Mat 14:23**. Celé hodiny rozmlouval s Bohem. Nemodlil se za sebe, ale za lidi. Modlil se za sílu, aby jim zjevil božský charakter svého poslání a aby jim satan nezatemnil mysl a nezmátl soudnost. {TV 259.3; DA 379.1}

Jak soudíme, tak budeme souzeni soudem, kterým soudíme druhé.

"Mysl ovládá buď Bůh, nebo satan, - a život tak jasně ukazuje, že se nikdo nemusí mýlit v tom, čí moci podléháte. {RH, 26. srpna 1884, odst. 9}

Co bylo výsledkem vylití Ducha v den Letnic? Radostná zvěst o vzkříšeném Spasiteli se nesla až do nejzazších koutů obydleného světa. Srdce učedníků překypovala vlídností tak plnou, hlubokou a dalekosáhlou, že je to přimělo jít až na konec země a vydávat svědectví: "Já se však nechci chlubit vůbec ničím, - kromě kříže našeho Pána Ježíše Krista" **Gal 6:14 B21**. Když hlásali pravdu, jaká je v Ježíši, srdce se poddávala moci tohoto poselství. Církev sledovala, jak ji zaplavují obrácení lidé ze všech stran. Odpadlíci se znovu obrátili. Hříšníci se spojili s křesťany při hledání drahocenné perly. Ti, kteří byli nejúhlavnějšími odpůrci evangelia, se stali jeho zastánci. Naplnilo se proroctví: slabí budou "jako David" a Davidův dům "jako Hospodinův anděl". Každý křesťan viděl ve svém bratru Boží obraz lásky a shovívavosti. Převládal jeden zájem. Jedno téma následování pohltilo všechna ostatní. Jedinou touhou věřících bylo zjevovat podobu Kristova charakteru a pracovat na rozšiřování Jeho království. {CCh 99.3}

Dílo soudit bratra nebyl svěřen žádnému člověku. Spasitel říká: "*Nesud'te, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno*" **Mat 7:1,2**). Ten, kdo na sebe vzal úkol soudit a kritizovat druhé, se sám vystavuje stejné míře posuzování a kritiky. Ti, kdo jsou připraveni odsuzovat své bratry, by měli prozkoumat své vlastní činy a charakter. Takový poctivě provedený průzkum odhalí, že i oni mají charakterové vady a dopouštějí se závažných chyb ve své práci. Kdyby velký Soudce jednal s lidmi tak, jak oni jednájí se svými

spolupracovníky, považovali by ho za nezdořilého a nemilosrdného. {ChL 59.2}

Byli by tam lidé, kteří by vyšli pracovat a ve styku s dušemi by jednali na základě svého přirozeného chybného temperamentu. Byli by impulzivní a lichořili by. Některé další, chybující bylo třeba napravit. **Ale tito lidé, kteří měli pracovat v duchu mírnosti a modlitby a v duchu Kristově, však odhalovali svého vlastního ducha.** V popředí bylo ego. **Byli panovační, nároční a přísně odsuzující. Tyto věci byly pokárány svědectvím.** {Ms4a-1881.23}

Ať si naši bratři dávají pozor, aby nevbudili Boží nelibost tím, že budou bránit Jeho dílu, místo aby mu pomáhali. **Ti, jejichž náboženská zkušenost je předstíraná, mohou napáchat velké škody tím, že jejich vlastní představy a chybný úsudek působí proti působení Ducha svatého.** {SpTB05 48.4}

Pán vám poslal Svědectví pro vaše poučení, napomenutí, pokárání a varování. Některí **dospěli k světlu, proto mohli vidět a rozpoznat své omyly a napravit je.** Jiní jsou ve svém duchovním postavení před Bohem podvedeni a oklamáni. Nezkoumají svůj charakter a skutky porovnáním s Božím slovem a výroky Písma, které jejich jednání jasně odsuzují a ukazují jim jedinou správnou cestu, po níž mají jít. Ti neprožili pravé biblické pokání. Boží slovo není pravidlem jejich konání, nepřijímají ho s respektem a úctou, jak by to mělo být. Chtějí-li získat pokoj a odpuštění od svého Vykupitele, je třeba, aby skutečně litovali svých hříchů a důkladně se z nich vyznali. **Jsou však lidé na odpovědných místech, kteří učí jednu věc a dělají druhou. Ačkoli rychle odsuzují své bratry, jejich vlastní charakter je v Božích očích více chybující než charakter těch, které chtějí kritizovat a odsuzovat.** Tito lidé jsou slepými vůdci slepých a jak vůdci, tak lidé, které vedou, přijdou do záhuby, pokud nedojde k opravdovému pokání a upřímnému vyznání před Bohem. Ti, kdo spoutávají duše podvodem, jsou sami oklamáni. Svůj úsudek o povinnosti si vytvářejí na základě obecné praxe údajných křesťanů, kteří sice předstírají zbožnost, ale popírají její moc. Mají povrchní, lehkovážnou a mylnou představu o povaze ctnosti a zbožnosti. Domnívají se, že pokud se neprovinili nápadnými hříchy, které jsou viditelné lidskýma očima, nejsou povoláni k tomu, aby nesli ovoce pravého pokání a truchlili kvůli hříchu. To je v přímém rozporu s inspirovanými slovy. {PH155 12.3}

"Ale tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; 1 Kor 2:14 BKR. Není s Kristem v myslí ani v srdci a neumí správně ocenit a těšit se ze

vznešené a ušlechtilé pravdy Božího slova. **Jeví se mu jako bláznovství, že by měl obléci bílé roucho Kristovy spravedlnosti.** Náboženská zkušenost je u něj věcí náhody. Není narozen z Ducha, a proto nemůže správně posuzovat duchovní věci. Mnozí z těch, kdo vyznávají, že věří v Krista, svými slovy a činy prozrazují, že nemají podíl na Boží přirozenosti. Neváží si pravd věčné hodnoty. {20MR 336.2}

Mnozí, mnozí důvěřují své vlastní spravedlnosti. Sami si určují normy a nepodřizují se Kristově vůli a nedovolují Mu, aby je oděl rouchem Jeho spravedlnosti. **Charakter si utvářejí podle vlastní vůle a potěšení. Satan má v jejich náboženství zalíbení. Nesprávně představují Kristův dokonalejší charakter – spravedlnost.** Sami jsou oklamáni a klamou i ostatní. Bůh je nepřijímá. Mají sklon svádět ostatní duše na nesprávné cesty. Nakonec dostanou odměnu od velkého podvodníka – satana. {Ms138-1902.10}

Pán se setkává s lidmi tam, kde jsou. Apoštol prohlašuje: "Neboť *jsme Boží spolupracovníci; vy jste Boží pole, Boží stavba*" **1 Kor 3:9. Duch svatý vyučuje ty, kdo jsou ochotni nechat se vyučovat, nejen co by měli předávat (vštěpovat), ale také jak to předávat.** Věřícímu křesťanu je dáno to nejvznešenější poučení. Je mu udělena nebeská moudrost. {20MR 336.3}

Kristova oběť jako smíření za hříchy je největší pravdou, kolem níž se soustřeďují všechny ostatní. Aby byla každá pravda v Božím slově od Genesis až po Zjevení správně pochopena a oceněna, musí se studovat ve světle proudícím z golgotského kříže, a v souvislosti s úžasnou ústřední pravdou o Spasitelově smíření. Ti, kdo studují podivuhodnou oběť Vykupitele, rostou v milosti a poznání. {20MR 336.4}

Na Kristův charakter musíme mít vznešenější a jednoznačnější pohled, aby nás vedl k napodobování jeho příkladu. Potřebujeme lépe pochopit, co představuje čistý náboženský život. Musíme se učit být podobní Kristu, a to jak svým založením, tak charakterem. Potřebujeme růst ve víře v Boží zaslíbení. Prokázal nám velikou a převážnou laskavost, zjevil nám svou slávu, vše láskyplné, svaté.

Tyto vlastnosti jsou spojeny se spravedlností a milosrdenstvím. Neměli bychom o Bohu uvažovat pouze jako o soudci a zapomínat, že je také naším milujícím Otcem. Nic nemůže naší duši uškodit víc než toto, neboť naše představy o Božím charakteru budou tvarovat celý náš duchovní život. Musíme se učit z Ježíšovy lásky. Vždy se úzkostlivě staral o naše blaho. Jeho

hlas nás stále zve, abychom k Němu přišli se všemi svými smutky a žalem, a když uposlechneme volání, přitáhne nás to k Němu. {RH, 5. dubna 1887, odst. 10}

Soud Boha a Krista

[Kristus] snášel každou potupu, kterou si lidé a satan mohli vymyslet, jen aby uskutečnil plán spásy. {RH, 3. září 1908, čl. B, odst. 9}

Kristus je ustanoven Soudcem charakteru každého člověka. Otec mu předal veškerý soud do Jeho rukou. Bůh je náročný v tom, že od každého vyžaduje, aby mluvil pravdu. "Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen" **Mat 12:37.** {Ms138-1902.9}

Kristus ve svém učení ukázal, jak dalekosáhlé jsou zásady zákona vyhlášeného na Sinaji. Ustanovil živou aplikaci tohoto zákona, jehož zásady zůstávají navždy velkou normou spravedlnosti – měřítkem, podle něhož budou všichni souzeni v onen velký den, kdy zasedne soud, a otevrou se knihy. Přišel naplnit veškerou spravedlnost, a jako Hlava lidstva ukázal člověku, že může činit totéž, a splnit všechny Boží požadavky. Díky míře jeho milosti, kterou člověku dal, nemusí nikdo ztratit nebe. **Dokonalosti charakteru může dosáhnout každý, kdo o ni usiluje. To se stalo podstatou základů nové smlouvy evangelia.** Hospodinův zákon je strom; evangelium jsou vonné květy a ovoce, které nese. {The Review and Herald, 5. dubna 1898}

Když Svatý na trůnu pomalou obracel listy Knihy a jeho oči na okamžik spočinuly na jednotlivých lidech, jako by se jim Jeho pohled vpaloval do jejich duší. Zároveň se jim každé slovo a každý čin jejich života promítal v mysl tak jasně, jako by byl napsán ohnivým písmem před jejich očima. Roztřásl se a zbledli ve tváři. Když byli kolem trůnu, vypadali zpočátku nedbale a lhostejně. Ale jak se jejich vzhled nyní změnil! Pocit jistoty zmizel a nahradila ho nevýslovná hrůza. **Každý se bojí, že bude patřit mezi nedostatečné. Všechny oči upřeně hledí na tvář Sedícího na trůnu; a když svým vážným a zkoumavým zrakem pohlíží na tuto společnost, jejich srdce se roztřásla, ... odsoudili se totiž sami,** aniž by řekli jedině slovo. Každý v úzkosti duše vyznává svou vinu a s hroznou pronikavostí vidí, že svými hříchy zahodili vzácný dar věčného života. {PH043, s. 3}

Nebude to projev svévolné moci ze strany Boží. Ti, kdož pohrdli milostí Boží, sklidí to, co zaseli. Bůh je zdrojem života, a rozhodne-li se kdo pro službu hříchu, odděluje se od Boha, a tím se sám zbavuje života. Takový je "odcizen od Božího života" **Ef 4:8**. Kristus praví: "**Všichni, kteříž mne nenávidí, milují smrt**" **Př 8:36**. Bůh je nechává žít a dává jim čas, aby si mohli vypěstovat povahu a ukázat, podle jakých zásad žijí. Když se tak stane, sklidí následky své vlastní volby. **Satan a všichni ti, kdož se k němu připojují, narušují svým odbojným životem soulad s Bohem natolik, že i sama přítomnost Boží je jim stravujícím ohněm. Sláva Toho, jenž je láska, je zahubí.** {TV 537.1; DA 764.1}

A pak, nadán nejvyšším majestátem a mocí, vynáší Král králů rozsudek nad těmi, kdož se vzbouřili proti jeho vládě, a provádí spravedlnost nad těmi, kdož přestoupili jeho zákon a utlačovali jeho lid. Prorok Boží praví: "*Uviděl jsem veliký bílý trůn a toho, který na něm seděl. Od jeho tváře uprchla země i nebe, a nebylo po nich památky. Uviděl jsem mrtvé, veliké i malé, státi před trůnem, a byly otevřeny knihy. Také jiná kniha, kniha života, byla otevřena, a ti mrtví byli souzeni tím, co bylo psáno v knihách podle svých skutků*" **Zj 20:11-12**. {VSV 476.4; GC 666.1}

Jakmile jsou otevřeny knihy záznamů a zrak Ježíšův padne na bezbožníky, uvědomí si všichni každý hřích, kterého se kdy dopustili. Nyní přesně poznávají, kde jejich nohy sešly z cesty čistoty a nevinnosti, jak je pýcha a vzpoura zavedla k porušování zákona. Božího. **Svůdná pokušení, která živili hověním hříchu, požehnání, jichž zneužili, poslové Boží, jimiž pohrdli, varování, jež odmítli, vlny milosti, jež zapudilo jejich vzpurné srdce – to vše se objeví jako napsáno ohnivým písmem.** {VSV 477.1; GC 666.2}

V den posledního soudu každá ztracená duše pozná, proč odmítala pravdu. **Každá duše, která byla zaslepena hříchem, pochopí pak před křížem jeho skutečný význam.** Před vidinou Golgoty a její tajuplnou obětí budou hříšníci stát zatraceni. Rozplyne se každá lživá výmluva. Odpadlictví člověka se objeví ve své odpornosti. Lidé poznají, pro co se rozhodli. Pak se objasní každá otázka pravdy a bludu, jež vyvstala během dlouhého zápasu. **Při soudu všehomíra bude Bůh očištěn z nařčení, že stvořil zlo a udržoval je. Pak se ukáže, že hřích nezpůsobily božské příkazy.** Ve správě Boží nebylo závad, ani nedávala příčinu k nespokojenosti. **Až se zjeví myšlení všech srdcí, prohlásí věrní i odbojní jedním hlasem: "Spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se tebe nebál, Pane, a neoslavoval tvé jméno?... Neboť tvé soudy se staly zjevnými."** **Zj 15:3-4**. {TV 34.4; DA 58.1}

"Proto jsi bez omluvy, člověče, a to každý, kdo soudíš. V čem soudíš druhého, v tom odsuzuješ sám sebe, neboť soudíš, ale sám činíš totéž. " Řím 2:1. Ti, kdo posuzují nebo kritizují druhé, odhalují své vlastní viny. Když odsuzují druhé, odsuzují sami sebe a Bůh toto odsouzení považuje za spravedlivé. Uznává rozsudek, který vynesli sami nad sebou. {MB 128,2; MB 124,2}

Závěr

Jedna skupina brzy odmítla myšlenku, že "dveře milosrdenství se zavřely", protože zjistila, že po hlásání "přišla hodina soudu" mají být hlásány i další a že poselství třetího anděla, to poslední, má jít k "mnohým lidem, národům, jazykům a králům" **Zj 10:11. Zjistili, že soud před příchodem Pána zasedá v nebi; že soud spravedlivých je plně dokončen, dokud je Ježíš ještě jejich obhájcem před Otcovým trůnem; že věčný život je svatým dán okamžitě při příchodu jejich Spasitele, což je důkazem, že již byli souzeni a zbaveni obvinění. **Stejně jako ožily naděje učedníků, kteří se "zaradovali, když uviděli Pána" J 20:20, a s ještě větší důvěrou hlásali jeho Mesiášství, tak i tito zajásali, když objevili pravdu o poselství třetího anděla, které pro ně bylo jako vzkříšení. S obnovenou horlivostí a posílenou důvěrou začali znovu hlásat brzký příchod Pána.** {4SP 499.3}**

"Proto nic nesudte předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvíti i věci skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí" 1 Kor 4:5. Neumíme číst v lidských srdcích. Protože jsme sami omylní, nemáme právo odsuzovat jiné. Můžeme posoudit pouze vnější vzhled. **Pouze Bůh má právo rozhodovat o člověku, protože jen on zná jeho pohnutky a umí s každým jednat laskavě a soucitně.** {MB 128.1; MB 124.1}

Nikdo z nás nežije sám sobě... **Ř 14:7.** Každému je v díle přiděleno místo služby. **Vliv každého člověka, úzce spojeného nejužšími pouty svaté jednoty a články zlatého řetězu lásky (neboť Bůh je láska), je pro svět důkazem toho, že Bůh poslal svého Syna.** Láska, která se projevuje v domácím životě, se přelévá za hranice svých svazků, stává se silou působící v církvi, a šíří se i do okolí. **Tak se princip lásky, která způsobila, že Kristus zemřel za spásu světa, šíří do**

společenství, do národů a v královstvích světa. Jan 14:15-20. Přemýšlejte o tom: **Navzájem projevována láska Ježíše Krista zhasí satanského ducha zlého myšlení a mluvení a neustálé domněnky, že vám vaši bratři chtějí ublížit.** Odložte to vše: milujte se jako bratři. {Ms41-1890.28, 30}

Na kříži na Golgotě se střetla láska se sobectvím. Tam se láska a sobectví nejlépe projevily. **Kristus žil, jen aby utěšoval a byl požehnáním;** satan pak tím, že ho vydal na smrt, projevil svou zlobu a nenávisť vůči Bohu. Dokázal tím, že pravým cílem jeho vzpoury bylo svrhnout Boha a zahubit toho, skrze něhož se zjevila láska Boží. {TV 31.2; DA 57.2}

Satan je podvodník. Když se dopustil prvního hříchu v nebi, ani andělé plně nepoznali dobře jeho povahu. Proto Bůh neodstranil satana ihned. Kdyby tak učinil, andělé by nepochopili Boží spravedlnost a lásku. **Pochybnosti o Boží dobrotě by jako zlé semeno přinesly hrozné plody hříchu a bídy.** Bůh původce zla nezničil, ale dal mu příležitost, aby mohl plně ukázat svou povahu. **Bůh** po dlouhé věky s **bolestí sledoval působení zla. Raději přinesl nekonečnou oběť na Golgotě, ale nechtěl dovolit, aby satan někoho oklamal svými falešnými názory.** Nemůžeme odstraňovat koukol bez nebezpečí, že vytrhneme také obilí. Neměli bychom být stejně trpěliví se svými bližními, jako byl Pán nebe a země trpělivý se satanem? {KP 50.3; COL 72.2}

Satan je původcem hříchu, přímým strůjcem všech hříchů, které způsobily smrt Božího Syna, a **proto spravedlnost vyžaduje, aby si odpykal konečný trest.** {CIHS 38.5}

Satan bude souzen podle své vlastní představy o spravedlnosti. Naléhal, aby byl každý hřích potrestán. Pokud Bůh trest odpustil, řekl: "Není to Bůh pravdy ani spravedlnosti. '**Satanovi se dostane takového soudu, o kterém říkal, že by ho měl vykonávat Bůh.**' {Manuscript 111, 1897. 5BC 1087.4}

Kristus příkazy nejen vydal, ale také je svým životem objasňoval. V lidské přirozenosti byl tím, čím ukazuje být každému jednotlivci. Takový může být a bude, pokud se spojí s Kristem. Nemáme požadovat, aby nám bylo slouženo, to my máme sloužit. Zjistěte, co můžete udělat pro to, aby byli šťastní ostatní.

Zlehčete zármutek a zmírníte utrpení druhých. Ať tvé bystré, stále bdělé oko nehledá stále něco, z čeho by mohlo druhé obvinít. **Naše láska k lidem by měla být jako Pánova.** **Ve své mysli můžeš nést potřeby a smutky lidí. Když budete mít Kristovu mysl, nebudete se sytit odpadky jejich plodů a chyb, ale budete se jim snažit pomáhat.** Bůh ve vás vzbudí touhu myslet na druhé bez pohrdání jejich cestami a chováním. Sami máte daleko k dokonalosti, ale opovrhujete vámi Bůh? Ne, On se rmoutí nad vaším jednáním, ale přesto vás jako hříšníky zve, abyste k Němu přišli a dovolili Mu, aby vás zbavil vašich hříchů, vaší zatvzelenosti, přehnaných výrazů, vaší obviňující moci. {EA 287.2}

Kristus zemřel, protože byl přestoupen Zákon, aby byl viník ušetřen **trestu za svou velkou vinu.** (1888 696.4)

Satan vás v této bitvě už dlouho využívá jako svého zástupce, nechceš nyní přistoupit ke krvácejícímu boku Ježíše? Říkám vám, že nemáte času nazbyt. Kristus před vás klade dokonalý vzor. Pouvažujete o něm? Podíváte se na něj? Budete mluvit o dokonalosti Ježíše Krista? vzdal se kvůli vám soudu, nadřazenosti, cti, bohatství. *„Stal se kvůli vám chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli“* **2 Kor 8:9.** Podrobil se utrpení, snížil se ještě více tím, že na sebe vzal lidskou přirozenost, snášel urážky, posměch i nejkřutější smrt, aby zachránil tebe i mě. *"Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši"* **Fil 2:5.** **Po zbytek života používejte svůj hlas na to, abyste mluvili o nesrovnatelných hlubinách Spasitelovy lásky. Nevyslovte proti svým bratrům ani jediné zlé slovo.** Bůh vám tento úkol nedal. Můžete být naprosto znechuceni tím, jak jste v minulosti používali svůj jazyk, protože jste zneuctili Boha a pravdu. **Vyjádřete lásku, kterou chováte k dokonalému charakteru Krista.** Všechna Jeho učení jsou oděna krásou, která uchvacuje mysl. Jeho slova jsou inspirována pravdou a jsou plná věčné moudrosti. **Mluvte o Kristových dokonalostech, až pokud vás neohromí půvab jeho charakteru. Vidět Krista znamená vidět Otce.** {EA 287.3}

Vše, co člověk potřebuje vědět o Bohu, bylo zjeveno v životě a charakteru jeho Syna. *"Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl"* **Jan1:18 CEP.** {8 T 286.1-2}

Tak to bylo, a tak to bude až do konce věků. **Hřích je charakteristickým znakem satana**, který se věčně spolčuje proti dobru. **Kainův duch je patrný ve všech falešných náboženstvích. Satanovým úkolem je odsoudit a rozbítet, brát člověku svobodu a zničit jeho život.** Přestoupení vždy vede lidi k tomu, aby jednali jako satanovi zástupci, uskutečňovali jeho záměry proti Bohu a spravedlnosti. V Nazaretu Kristus oznámil, že jeho posláním je obnovit a pozvednout, přinést pokoj a štěstí. Přišel na tento svět, aby představil Otce, a zjevil svou božskou moc tím, že vrátil život mrtvým, navracel charakter a zdraví nemocným a trpícím. Na tomto světě byl jako strom života. Satan válčí s Kristem, Božím Obnovitelem. Jeho zástupci se spikli proti Spasitelovu dílu pozvednutí a zušlechtnění člověka. **První smrt v našem světě byla způsobena působením satanových zásad** a od té doby jsou Kristus a jeho následovníci terčem jeho zhoubné nenávisti. {ST, 21. března 1900, odstavce 13-15}

"Při předkládání závazných nároků zákona mnozí selhali při představování nekonečné Kristovy lásky. Zákon má být přestupníkům představen nikoli jako něco odděleného od Boha, ale spíše jako vysvětlení jeho smýšlení a charakteru. Stejně jako sluneční světlo nelze oddělit od slunce, tak ani Boží zákon nelze člověku správně představit bez jeho božského Autora. **Ten, komu se otevřely oči, aby uviděl Kristovu lásku, uvidí Boží charakter plný lásky a soucitu. Bůh se nebude jevit jako tyranská, neústupná bytost, ale jako otec, který touží obejmout svého kajícího se syna.** Hříšník bude volat spolu se žalmistou: "*Jako se slitovává nad dětmi otec, tak Pán nad těmi, kteří se ho bojí*" **Ž 103:13. Veškeré zoufalství se z duše vytratí, když uvidíme Krista v jeho pravé přirozenosti.** " {RH, 3. února 1891, odst. 9-10}

Bratři a sestry, pozorně studujme Kristovu modlitbu. Snažme se prožívat jednotu víry a skutků, za kterou se modlil. **Boží otcovství je nám dáno v daru Ježíše Krista a on chce, aby tak, jako byl Bůh jedno se svým jednorozným Synem, byly ním jedno i jeho pozemské děti.** Víra v Krista nám pomůže překonat všechny slabosti těla. **Je naší předností, že prostřednictvím víry našemu Vykupitele můžeme být posvěceni a očištěni od všech hříchů, a to jak v tomto životě, tak v životě, který je slučitelný s Božím, abychom se mohli podílet na radostech vykoupených.** {RH, 30. září 1909, odst. 15}

Království Mého Otce

"Já jsem vzkříšení a život. "Když poznáváme Krista a jeho lásku, je mezi námi království Boží. S Kristem se seznamujeme v kázáních, slyšíme o něm i v písních. Máme dostatek duchovního pokrmu. Svatební šat zhotovený za vysokou cenu, nabízí náš Pán každému zdarma. Kazatelé evangelia nás seznamují s Kristovou spravedlností, a ospravedlněním z víry, poukazují na zaslíbení Božího slova, možnost přístupu k Otci prostřednictvím Krista, působení Ducha svatého a opodstatněnou jistotu spasení. Mohl Bůh pro nás učinit ještě něco více? {CP 254.4; COL 317}

Jste pozváni do tohoto království, na toto vzácné místo zjevené v Kristu a volně přístupné každému muži, ženě i dítěti. Zvenčí není vidět, protože je duchovní, a mluví se o něm tichým hlasem. Člověk je k němu od přírody hluchý, slepý a vzpurný, ale díky Ježíši Kristu je nám otevřené. Přijdete na nebeskou hostinu?